

**TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ**

C'EST N'EST PAS EUROPE – TO NENÍ EVROPA

THIS IS NOT EUROPE

LIBEREC 2010

KAMILA BOUDOVÁ

Poděkování:

Děkuji Fakultě textilní za poskytnutí technologií a softwaru nutného pro zpracování této práce a jejím pracovníkům, jmenovitě paní Mgr. Daně Pejchalové za nepřetržité konzultace a trpělivost, doc. Emílii Frydecké ak. mal. za přednášky o dekoru, paní Šutkové a Ing. Blaženu Musilové. Dále bych chtěla poděkovat Zuzaně Gombošové, Pavlu Horákovi, Gazelle Irani a rodičům za podporu.

Abstrakt

Bakalářská práce se skládá ze dvou částí. Teoretické a praktické. Teoretická část se vnuje tématu imigrace obyvatel vyznávajících islám do Evropy, vývoje vztahu obou civilizací v historii, souasným kauzám a tradičním oděvním prvkům, které do Evropy přinášejí. Teoreticky řeší možná stanoviska Evropy a důvody konfliktů. Praktická část se vnuje dvěma technologickým okruhům, jedná se o část v nované výšivce a část s názvem oděv. Cílem praktické části v nované výšivce bylo upravit návrh pro průmyslové zpracování jejím naprogramováním. V části v nované oděvu jsou adjustovány fotografie, použité výšivky, stihy a vzorky materiálů.

Bachelor work consists of two parts. Theory, technology and practical part. Theoretical part deals with migration of inhabitants of Maghrib to Europe, development of the relationship between the two civilizations in the past, contemporary affairs and traditional islamic fashion elements coming to Europe. The possible attitude of Europe and cause of conflicts is described in this part. Practical part is divided into 2 sections. The aim of section dedicated to embroidery is to modify the design to fulfil the mass production requirements. The photographs, designs of used embroidery, patterns and examples of materials are placed in the section dealing with fashion.

klíčová slova:

islám

tradice

zahalení

výšivka

Obsah:

úvod	str. 5
1. teoretická část	
1.1 Historie a budoucnost vztahu k esánské Evropě a Islámské kultury	str. 6
1.1.1 úvod	
1.1.2. historický vývoj vztahu k esánskému muslimovi	
1.1.3. islám a demokracie	
1.2. Role oděvu v islámské kultuře, role islámu v Evropě	str. 11
2.2.1. Role tradičního oděvu v historii islámských zemí	
2.2.2. Islámské šátky v Evropě	
2.2.3. Demografický vývoj	
1.3. Istanbul	str. 16
1.3.1. Módní reportáž	
1.3.2. Tradiční islámské oděvy	
2. praktická část	
2.1. Výšivka	str. 18
2.1.1. Motiv – inspirace	
2.1.2. Použitá technologie, software, postup zpracování	
2.1.3. Způsob importování souborů do programu Tajima DG/ML by Pulse	
2.1.4. Uzpůsobení návrhu pro průmyslové zpracování	
2.2. Oděv	str. 37

závěr

Úvod

Téma kulturních rozdílů, míchání kultur mezi sebou a kosmopolitní svět jsou v současné době velmi lákavým námětem. Konkrétní oblast a kultura byla vybrána jako reakce na téma často probíhající médií v posledních letech a nakonec i po pobytu v arabské čtvrti města Lyon. Dalším základním kamenem práce je metropole Istanbul, ikona míšení Islámské a evropské Křesťanské kultury s pohnutou historií i současným pulsujícím rytmem života.

Téma integrace je v kolekci zpracováno pomocí stříhů, které používá Evropská kultura ve výrobě odvozených prvků Islámské kultury. Ty se projevují nejen v rostlinných motivech výšivky, ale také v liniích, kterých odvození, které naznačují zahalení a zároveň pracují s paradoxem, který Evropa svým vlivem do některých islámských zemí přináší. Zachován je také důraz na pokrývku hlavy a její tradiční tvar, vše s nadsázkou podle současnými trendy. Materiály pochází z Istanbulu a celá kolekce je řešena jako reakce na osobní zkušenost z tohoto města.

Teoretická část je zaměřena na hlubší pochopení problému způsobujícího konflikty již po celé Evropě. Evropan nemůže objektivně nahlížet na problematiku přístupu k hromadění, menšin, o to víc by se o to však měl snažit - zohlednit historii, současnost, uvědomit si základy civilizací přicházejících do Evropy a hledat východisko, které by v zásadách demokracie udrželo národy v míru. Najít své vlastní stanovisko.

Teoretická část:

1. Historie a budoucnost vztahu k es anské Evropy a Islámské kultury

1.1. Úvod

V současné době žije na zemi 2,1 miliard k es an a 1,5 miliard obyvatel hlásících se k islámu. Dva kulturní okruhy, které se v mnohém prolínají a v mnohém jsou neslučitelné, žijí se společnými hranicemi již od roku 622, kdy Muhammadova hidžra z Mekky do Medíny započala dějiny Islámu. V jejich soužití se už od sedmého století našeho letopočtu střídají období válek a období míru. Tak, jako turecké vpády ovlivnily dějiny k es anské Evropy, promítly se křižácké výpravy do dějin islámských národů.

1.2. Historický vývoj vztahu k es an a muslim

Na počátku historie k es anství a Islámu stála Bible a prorok Mohamed, který byl považován za dalšího k es anského proroka a Islám za zbloudilou odnož k es anství. Mohamed však pojmenoval nového boha Alláha a sepsal novou svatou knihu, Korán. Obě náboženství jsou tedy monoteistická, součástí jejich ideologie je Starý zákon. Mají svá písma svatá, stavějí chrámy, kde se věřící modlí a obě v minulosti sloužily jako stavební kámen společnosti a byla v nich buď přímo nebo zprostředkovaně koncentrována moc. Staly se zdrojem informací, studnicí nekonečné inspirace, moudrosti a ve své podstatě vychovaly zástupy. Nedaly jim pouze víru v boha, všichni pily jim dle svých tradic společenská pravidla, dodržované zvyky. Církev posvěcuje slátky a naše blízké vyprovází na věčnost. I v této otázce se obě náboženství prolínají v zápisech starého zákona, i když představa nebe je u obou rozdílná.

I přes všechna tato podobenství nebylo jejich soužití klidné.

Houževnatost muslimů byla nevídaná. Již deset let po vzniku samotného náboženství, dobyli Sýrii, Irák, Egypt, Libyi (635 Damašek, 637 Ktesifón, 638 Jeruzalém, 642 Alexandrii, 643 Tripolis), Damašek učinili svou metropolí a dynastie Umajjovců zde založila první chalífát a několik let poté tu započala výstavbu první mešity. Budování vlastní kultury na cizích základech však není muslimům po chuti a tak již roku 762 zakládají Bagdád. Město vystavěné na území bez minulosti, které bude postaveno čistě podle muslimských zásad. V letech 674-678 byla poprvé obléhána Konstantinopol, centrum východního k es anství. Dobyta byla a při druhém obléhání v letech 716-718. V této době mají muslimové v moci i celé Španělsko.

Jak se změňovalo území podřízené muslimům, vyostřovaly se i vzájemné vztahy příslušníků obou

kultur. Muslimové uznávají pouze Ummu. „‘*Umma*’ definuje islámskou jednotu (komunitu) a každý muslim, který je součástí *ummy*, má že žít v jakékoli islámské zemi jako ve své rodné. Podléhá stejným zákonům, nachází stejné tradice a zvyky a těší se stejným výhodám. „*Lidé Bible*” podléhají statusu *dhimmi*. Dhimmi je něco jako bilaterální smlouva, která dává „*lidem Bible*” právo žít v jejich zemi, toleruje jejich víru a garantuje jim ‘ochranu’. „*Lidé bible*” (*Ahl al-Kitab*) jsou pak ‘chránění lidé’ (*Ahl al-dhimma*). Výměnou za tuto ‘ochranu’ musí „*lidé Bible*” platit zvláštní dan (jen práce schopní muži) a musí vzdávat hold islámu (*haram*). Co se týče svobody náboženství, „*lidé Bible*” mají zakázáno manifestovat svoji víru na veřejnosti. Mohou mít a starat se o kostel i synagogu, kterou už mají, ale protože nemají právo vlastnit půdu, nemohou stavět nové náboženské budovy. Právo vlastnit kus země někým jiným než muslimem by znamenalo její okupaci. Všechna půda dobytá islámem je svatá v oči Alláha.“

citace z Islám, křesťanství a demokracie

Akoliv patří křesťané a židé v oči muslimů k podřadné třídě, v počátcích Islámu se ještě setkáváme s křesťany ve vyšších postech a můžeme sledovat ilý obchodní styk. Spíběvajícími vpády a útoky se vztahy zkomplikovaly a v době, kdy muslimové dobyli Španělsko, byla situace již velmi vážná a náboženská otázka se stala ve společnosti rozhodující. Islámský zákon nerozeznává koncept národa a občanství, rozhodující je pouze náboženská příslušnost.

„Podle zákona islámu je svět rozdělen do tří částí: *dar al-harb* (the house of war - války), *dar al-islam* (the house of Islam) a *dar al-‘ahd* (the house of accord - smlouvy). S těmito zeměmi, které náležejí do části definované jako „house of war,” islámské církevní právo neuznává žádný jiný vztah než jihat (svatou válku). Jihat znamená úsilí ve jménu Alláha a má dva významy. Oba významy mají stejnou důležitost a jsou neoddelitelné. Jinými slovy, jeden nemůže existovat bez druhého. Ve svém základním významu jihat indikuje ‘úsilí’, které musí muslim podstoupit, aby byl v souladu s zásadami koránu a tím zdokonalil své odevzdání se Alláhovi. Druhý význam ukazuje, co musí muslim ve jménu tohoto ‘úsilí’ vykonat, aby bojoval ve jménu Alláha. Znamená to boj proti nepříteli a šíření Islámu ve světě. Jihat je zásada nejvyšší důležitosti a to natolik, že je někdy pořítán mezi fundamentální zásady Islámu jako jeho šestý pilíř. Poslušnost zásad svaté války vysvětluje, proč je historie islámu dominována nekonečnými válkami k získávání území nepříteli.“

citace

Evropskou odpovědí na Islámský džihad a dobytí rozsáhlých území byly křížové výpravy, tzv. kruciáty, které probíhaly v průběhu několika století. První křížová výprava byla papežem Urbanem II. vyhlášena roku 1095. Jejím ušlechtilým cílem bylo dobýt zpět Svatou zemi, vyrvat ji

ze spár muslim a osvobodit Boží hrob v Jeruzalém a další posvátná místa. Druhou motivací mnohých evropských šlechtic byla vidina osobního obohacení, jelikož Evropou šly pověsti o pohádkovém bohatství blízkého východu. Roku 1099 křižáci dobyli Jeruzalém, kde si udrželi nadvládu na přibližně 200 let.

Významným rysem křižáckých výprav byla malá disciplinovanost vojáků. Ve středověku, době hrdinských činů, měl každý šlechtic touhu dostat se do vyprávění trubadýra a stát se adovým vojákem. To se projevilo především během tvrdé výpravy, kdy se spíše omylem podařilo křižákům roku 1204 dobýt Konstantinopol, kterou následně vyplnili.

Třinácté století bylo nejen stoletím pokračujících křižových výprav a latinského císařství, které se v Konstantinopoli drželo od roku 1204 do roku 1261, ale také španělskou reconquistou, která probíhala na různých územích pod vedením rodů Kastilců a Aragónů. Jejich úsilí vyvrcholilo roku 1492, kdy Kastilci dobyli Granadu. Tento okamžik se zapsal i do dějin odívání a ukázal, že Islámský svět platil v Evropě za barvitý, exotický a nebezpečně přitažlivý.

„Když Ferdinand a Isabela oficiálně spojili Granadu roku 1492 ke své říši v okamžiku, jenž zpečetil křesťanskou reconquistu španělska, rozhodli se, že se pro tuto slavnostní příležitost obléknou do maurského kroje. Vzít na sebe oděv přemoženého nepřátele lze jednoduše vykládat jako projev triumfální nálady.“

Citace: Křižácká literatura, str. 118

Akoliv se Evropa zmítala ve válkách, jejichž příčinou byla v mnoha případech rozpínavost muslimů, stala se jejich kultura pro Evropany velmi významnou a inspirující, zvláště na územích, jako je Španělsko a Portugalsko.

„Ve věku dobytí Granady přibývaly maurské šaty v prostředí španělské šlechty módní. Totéž lze konstatovat o maurských kosmetických prostředcích, jezdeckých, sokolnictví, architektuře a výzdobě interiéru neboli mnohých příjemných rysech šlechtického života. Návštěvníci osmanského Istanbulu se budou záhy vracet s fámami o sexuální volnosti zakázané na Západě, příběhy z harému a serailu, o trhu s otroky a eunuších, o surových trestech, jež bývají uplatňovány v nepřehledném prostředí.“

Citace: [1, Křižácká literatura, str. 118]

Neustálé nebezpečí Islámu, které Evropu zužovalo téměř tisíc let, bylo umocněno roku 1526, kdy Turci porazili Uhry v bitvě u Moháče. Konec válek a nájezdů přišel roku 1683, kdy křesťanská vojska pod vedením polského krále Jana Sibiřského osvobodila Vídeň z otomanského obléhání.

„Evropa byla téměř tisíc let v neustálém nebezpečí islámu, který postavil přetrvávání křesťanství dvakrát do vážného nebezpečí. Islám se během celé své historie projevil nekončícími válkami a

dobýváním pro slávu Alláhovu. Války proti modlářům, kterým musí být dána volba: obrácení k islámu nebo smrt. Proti 'lidem Bible' (křesťané, židé) musí muslim bojovat "*dokud pokoření, jeden po druhém, nevzdají hold*" (Korán, Súra 9:29).

Citace: [3, Islám, křesťanství a demokracie]

1.3. Islám a demokracie

Od ukončení válek se vyvíjely oba kulturní okruhy bez většího vzájemného prolínání a ovlivňování. Soupeření na poli technické vyspělosti, které bylo rozhodující v bitvách, bylo najednou přerušeno. Evropa ve svém nitru vyargumentovala Deklaraci náboženské svobody založené na toleranci a pluralismu, na universitách byly zakládány fakulty orientované na islámskou kulturu, historii a souasný vývoj. Evropská kultura vycházející z křesťanství a evropské kultury dosáhla ve svém vývoji svobody, nezávislosti. Islám se Evropou a její kulturou nijak nezabýval. Nečešil ani toleranci těch, kteří mají jiné vyznání. Křesťanství je pro muslimy nepochopitelné a komplikované již v samotných základech víry. Kromě toho, že Islám je monotextová víra a jediným psaným zákonem je Korán, je pro muslimy nemyslitelné trojjedinité boha (podle křesťanství je bůh jen jeden, avšak zároveň je také trojicí - Otcem, Synem i Duchem svatým).

Tento odlišný vývoj stvořil dva systémy založené na různých strukturách. Evropa oddělila náboženství od státního aparátu, vytvořila ryze sekulární státy. Období není charakterizováno vyznáním, nýbrž národnostmi. Islám je však dodnes ve své podstatě globálním náboženstvím, které není takovému uspořádání nakloněno a hodnoty jako občanství, místní zákoník nebo národní loajalita jsou nepřítomné.

Přijetí demokracie a nastavení jiného, více sekulárního systému, v islámských zemích je nemožné pro absenci vyhovujícího systému uspořádání. Revoluce, které probíhaly v arabských zemích v padesátých a šedesátých letech nabízely modernizaci a uspořádání státu podle západního modelu, který se neslučuje s islámským chápáním světa a tudíž neměly šanci proniknout do běžného života. Sekularizace podle západního modelu by zbavila muslimy jejich identity bez jakékoli náhrady. To dokazují i případy muslimů žijících v Evropě, kteří opouštěním rodné země opustili svou identitu a kromě zlepšení životní úrovně nezískali náhradou nic.

Zavedení jisté formy demokracie a sekularismu v islámských zemích je dnes zásadní z pohledu imigrace muslimů do Evropy. Rozdílné hodnoty, které jsou uznávány v zemi jejich původu a v Evropě vedou k zásadním sporům a nepochopením. Demokracie, jak je aplikována v Evropě, je

však v islámských zemích odmítána pro výše zmíněné důvody (výjimkou je Turecko, kde od dvacátých let platí místo šari'í - tradičního islámského zákoníku - zákoník podle Švýcarského vzoru). Vittorio E. Parsi nabízí jako řešení hledání typu demokracie, která by mohla být muslimy přijata.

„Parsi říká: *„Jedinou alternativou exportu demokracie válkou je vypracování jiných (nových) forem demokratického projevu, který bude schopen využít charakteristiky muslimské společnosti, místo konfrontace, odmítání, nebo snahy ji zezápadnit. Kdyby se podařilo najít řešení vztahu mezi politikou a náboženstvím lišící se od západní tradice, poskytl bychom nejvyšší možnou službu demokracii a míru.“*

Citace: [3, Islám, k es anství a demokracie]

V konfrontaci s tímto názorem se musíme zamyslet i nad Evropskou civilizací a bodem sekularizace, ve kterém se v současnosti nachází. Odklon od náboženství a k es anských hodnot by mohl být pro celou naši civilizaci osudným. Náboženství a jeho dictví nám nabízí odpovědi na otázky, které nemohou být zcela vyřešeny například pomocí filozofie. Samozřejmě že tyto odpovědi jsou samy osobně založeny na schopnosti a ochotě jim věřit, čímž se však stávají nadčasovými a osvobodnými.

„Parsi: *„Kde by měla být rozumná hranice mezi politikou a náboženstvím, kdy musí rozhodnutí politiků být, co je spravedlivé a zákonité v delikátních oblastech? Je vůbec myslitelné vyloučit takovou formu lidské reflexe jako je náboženská, praktikovanou skrze lidskou historii, v řešeních, ve kterých se musíme s určitým svobodným rozhodnout o ně, němu ještě nemůžeme přiknout pevnou hodnotu? Budeme schopni se obejít bez náboženství, až naše technické schopnosti předčí etické?“*

Tak, jako vnímáme v islámských zemích přílišné lpění na tradičních hodnotách, jako jistou formu sebepoškozování, můžeme záhubu Evropy vidět naopak v radikálním odklonu od k es anství a zneuznání hodnot vybudovaných v průběhu staletí. Evropská kultura bez k es anské reflexe staví sebe sama do nebezpečí chaosu a tyranie. A koliv se v současnosti opíráme především o technické a viditelné poznatky, pokud zaniknou podvodní hodnoty, obrátí se nástroje dnešní společnosti proti nám.

Slovy E. F. Schumachera, parafrázuji: *„Západní civilizace si v dnešním vývoji v důvěře a techniky nevystačí s vlastní chytrostí, jestliže odstraní moudrost. Na otázky typu: Jaký význam a smysl má lidská existence? Co je zlo, co je dobro? Jaká jsou absolutní práva a povinnosti člověka? nám exaktní věda neodpoví.“*

Citace: [3, Islám, k es anství a demokracie]

2. islám - role oděvu v islámské kultuře, role islámu v Evropě

2.1. Role tradičního oděvu v historii islámských zemích

Islámský oděv má (kromě praktického využití) svou hodnotu jako komunikační prvek, a když je v něm reflektována i politická situace v zemi, je předzvěstí nových revolucí. Tyto a mnoho dalších rolí na sebe bere jak mužský tak ženský oděv v islámských zemích.

Tradiční oděv se například stal výkřikem nespokojenosti studentů zemí, kde se nejvýrazněji prosadil sekularizovaný nacionalismus v 70. letech 20. století (jedná se o Egypt, Sýrii, Jemen, Alžír a Súdán). Mladíci studující na místních svetských, nikoliv náboženských, univerzitách návratem k tradičnímu způsobu oblékání vyjadřovali svůj vnitřní návrat k tradicím a odmítání současného sekulárního řízení státu. Mladé ženy oblékaly tradiční oděv jizz, který sahá až ke kotníku a tak zahaluje celé tělo, hlavu si kryly šátky, a ty, které si závojem zahalovaly i obličej. Muži místo kalhot oblékali dlouhý košilovitý oděv a nechávali si narost plnovous. Svou znovu objevenou identitou odmítali kroky politických sil, které se slepě podízovaly evropskému diktátu a znehodnocovaly tak domácí tradice.

„V minulosti se objevily případy, kdy vlády nacionalisticky a protinábožensky zaměřených reformátorů v muslimských zemích aktivně bránily šíření a praktikování tradiční oděvní symboliky, dokonce úředně zakazovaly tradiční způsob oblékání. Například v Turecku a Egyptě se od 20. let 20. století zakazovalo nosit na univerzitách plnovous a tradiční košilový oděv.“

Citace: [1, Islám: ideál a skutečnost, str. 58]

Samostatná kapitola islámských zvyků je Hidžáb, šátek zakrývající dvoutětinový obličej. Obecně téma zahalování žen v sobě odráží míru jejich emancipace a uznání jejich práv. Skrz tato témata se dá dále usuzovat politická atmosféra v jednotlivých islámských zemích.

„... ženská otázka vždy tvořila barometr, podle něhož bylo možno sledovat, jak si stoupenci sekulárního nacionalismu vedou ve svém soupeření s islámskými myšlenkovými proudy. Ukazuje se, že i tam, kde si vládnoucí nacionalisté uvědomují potřebu „něco podniknout“ v ženské otázce, nebylo (a ani v současnosti není možné) uplatňovat nějaký hotový recept. Platí to pro všechny dosud realizované kapitalistické modely, které již svou hospodářskou podstatou bourají předkapitalistické vazby a na nenápojené duchovní hodnoty, a kde otázka rovnoprávnosti ženy byla až dosud řešena pouze dílčím a rozporuplným způsobem.“

Kapitalistický způsob výroby vyžaduje zvýšenou míru sociální mobility a aktivnější zapojení žen do

procesu tvorby hodnot. Tuto potěbu dokáže obhájit i ve sféře ideologické a prosadit ve sféře zákonodárné. Nicméně dosavadní řešení ženské otázky zřejmě není komplexní a důsledné. Důvodem jsou buď v neschopnosti režimu samotného „dotánout“ problém do přijatelné podoby, nebo v uplatňování taktických ústupků vůči islámské opozici a konzervativnímu veřejnému mínění tam, kde dotyčný režim cítí, že by si tím mohl podkopat půdu pod nohama. Příklady z některých vyspělejších zemí ukazují, že představy osvícenců a sekulárních vlád jsou tvrdě limitovány samou realitou islámského způsobu života a že vydání revolučního dekretu ještě neznamená, že bude prakticky využit.

Prvním a dosud nejradikálnějším pokusem o emancipaci ženy se staly reformy turecké revoluce v 20. a 30. letech 20. století. Turecká revoluce pod vedením Mustafy Kemala Atatürka se k ženské otázce postavila v kontextu celkově velmi rázného rozchodu s islámem. Série reforem, jimiž měl být islám vykázán z politického a veřejného života do soukromí občana, zasáhla celý právní kodex. Nemohla se tedy vyhnout ani postavení ženy. V procesu odbourávání islámských institucí byla šaría v roce 1926 přes noc prohlášena za neplatnou a nahrazena občanským zákoníkem podle švýcarského vzoru. V něm se jednoznačně zakazovalo mnohoženství, vedlejší svazky s otrokyněmi a islámský způsob rozvodu. Žena získala právo svobodně se zapojit do společenského života, pracovat a vzdělávat se. Za svou práci měla být odměňována stejným způsobem jako muž. Bylo nařízeno, aby ženy přestaly nosit adir - pokrývku obličeje, což ostatně v Turecku nikdy nebyl tak rozšířený jev, jako v jiných částech islámského světa a bylo zakázáno i výkupné (mahr) - nezbytná podmínka sňatku.“ Islám - ideál a skutečnost, str. 122

2.2. Islámské šátky v Evropě

Druhý pohled na nošení šátků poskytuje Evropa. Svými demokratickými zásadami by měla umožňovat svobodný projev. Pro ochranu demokracie však musí naopak některé projevy limitovat, popípadě zakázat. Do této kategorie se dostaly náboženské symboly ve Francii a v roce 2004 byl přijat zákon na jejich okázalé nošení ve veřejných prostorech.

„Akoliv se zákaz týká všech náboženství, míří především proti zvyklosti tzv. islámského šátku, kterým si mladé muslimky zakrývají vlasy a šíji. Návrat k tomuto zvyku se ve Francii objevil koncem 80. let a opakovaně vyvolává rozsáhlé polemiky. Mladé muslimky se zpravidla hájí tím, že šátek na jejich hlavách symbolizuje náboženskou a osobní svobodu. Kritici této zvyklosti mluví o politickém gestu. Obě strany mají svým způsobem pravdu. Mladé muslimky si mohou myslet, že se přijetím šátku "osvobozují" a že v prostředí otevřené západní společnosti mají právo oblékat se, jak chtějí. Odpírci šátku se zase nemýlí, když poukazují na politickou gestikulaci skrývajících se za tímto počináním.“

Citace: [4]

A tak islámský oděv rozvíjel i na evropské politické scéně. Zákaz náboženských symbolů na veřejných školách již platí i v Belgii a Nizozemí. Současná pravidla zahalování v Islámských zemích nejsou jednotná. Například v Iránu je nošení šátku povinné, donedávna tomu tak bylo i v Afganistánu. Protipólem je Turecko, kde je šátek vyloučen z veřejných prostor dokonce ve veřejném místě, než jakou vymezil zákon ve Francii z roku 2004. Ten se však nestal konečným řešením. V současnosti řeší Francie další kauzy týkající se například kandidatury muslimky Moussaïdové do regionálních voleb za levicovou Novou antikapalistickou stranu (NPA).

„Kritické reakce vyvolal zápis Ilham Moussaïdové na kandidátku NPA v oblasti Vaucluse na jihovýchodě Francie. Žena nosí šátek zakrývajícím vlasy a tak je i vyfocena na předvolebních billboardech.

Podle poslankyně vládního Svazu pro lidové hnutí (UMP) Chantal Brunelové jde o vyloženou provokaci uprostřed celonárodní debaty o národní identitě, v níž patří otázka muslimských symbolů k nejcitlivějším. Brunelová, která záležitost označila za šokující, také obvinila NPA, že otázky takto zneužívá k ryze politickým účelům.“

Citace: [5]

Důvodem pro zakázání islámských závojů je právě jeho politická moc doložená v minulosti v muslimském prostředí. Stal se výrazem politického postoje, zpravidla emancipačního protestního rázu. "Šátková" diskuse tak i ve Francii reflektuje hlubší společenské a politické aspekty než jen teoretický spor o svobodu nošení náboženských symbolů. Islámští radikálové využívají svobodu slova a shromažďování ve Francii ke zpochybnění nastaveného modelu „nenáboženského“ veřejného života. Snahu zavést náboženství, v jejich případě islám, do veřejného života demonstrují právě šátky. Je nutno dodat, že tento problém se bude v dohledné době týkat i většiny Evropy, znát celou problematiku je tedy na místě. Za úvahu například stojí fakt, že zákon limitující okázalé nošení náboženských symbolů se týká i křesťanů a všech ostatních náboženství. Jejich příslušníci však neprotestují. Tento jev můžeme popisovat v rámci náboženského zánětu muslimů. Fakt, který stojí proti je, že zahalování není v Koránu nikde přímo nařízeno. Vysvětlení pro takové zapálení je tedy na úrovni politické i společenské. Jak již bylo zmínováno, muslimské země neprošly vývojem vedoucím k demokracii, který Evropa započala již před stovkami let a dál hledá tu pravou cestu k dosažení „společného dobra“. Muslim nemá tento systém zažitý, idea podřízení se právní většině i když s ním nemusím souhlasit, je mu cizí. Je samozřejmé, že tak, jako si Evropan nedokáže představit život podle islámského vzoru, je pro muslima náročné adaptovat se na místní poměry. Náboženství stejně jako rozdílné právní normy uznávané menšinami, se nedají jednoduše

odstranit do soukromí nebo naopak všeobecně uznat. V souladu s ideály demokracie je nutné hledat cestu k mírovému soužití všech kultur.

„Alternativou je jen válka civilizací definovaných na základě náboženské identity.“

Citace [6]

Vymezení tolerance projev islámské kultury se nedávno započalo i ve Švýcarsku a další konkrétní kauzy se řeší i v ostatních zemích Evropy. O švýcarské kauze týkající se minaret se však mluví jako o zlomovém bodě v současném vývoji vztahu obou kultur.

„Nedůlné švýcarské referendum, které podpořilo zákaz nových minaretů v zemi, v Evropě zaskočilo kdekoho. OSN už oznámila, že prozkoumá, zda je výsledek referenda slučitelný s mezinárodním právem. ... Mají pocit, že tradiční politici se o problémy, které stětet odlišných kultur nepřinášejí, nezajímají. To nahrává v Evropě stranám, které se vtěsňávají do široké škatulky "krajní pravice". Vliv k ústupkům ztrácejí ale i politici tradičních stran. Teba předseda českých lidovců Cyril Svoboda nedávno odmítl stavbu další mešity v Brně s tím, že novopříchozí by měli respektovat místní tradice. To muslimové odmítají. Jejich rostoucí asertivita je zřejmá, pokud pohlédneme na demografické projekce. Podle britského listu Daily Telegraph by měl být do roku 2050 každý pátý obyvatel Evropské unie muslim. Jen ve Francii jejich počet přesáhl šest milionů, žádná jiná evropská země jich nehostí víc. Francouzští muslimové proto chtějí postavit během pár příštích let dvě stovky nových modliteben. ... Francouzská města se mění. Razanci muslimských požadavků ozřejmuje vedle demografických cifer i jiná věc: mladá generace muslimů je ve věku mnohem zanícenější než generace jejich rodičů.“

Citace: [7]

2.3. Demografický vývoj

Demografický vývoj je pro Evropany opravdu znepokojující. Kivky a čísla však mluví jasně.

Islám v Evropě

Francie

Je domovem nejpočetnější muslimské populace v Evropě. Počet muslimů už přesahuje šest milionů, tedy desetinu francouzské populace. Jsou převážně potomky přistěhovalců ze severní Afriky.

Německo

Muslimové, jejichž počet přesáhl v osmdesátimilionovém Německu tři miliony, jsou potomky

tureckých píst hovalc . Vzhledem k laickému charakteru Turecka jsou umírněné, s výjimkou píst hovalc z venkovských oblastí turecké Anatolie.

Nizozemsko

Počet nizozemských muslimů dosáhl jednoho milionu, tvoří tedy 5,4 procenta celkové populace. To je po Francii druhé největší zastoupení v Evropě .

Dánsko

Pouhých 210 tisíc muslimů , tedy 3,7 procenta populace, v zemi dlouho nebudilo pozornost.

Kampaň radikálních kleriků proti karikaturám v dánské tisku to rychle změnila.

Zdroj www.ihned.cz

Pokud kdysi muslimové dobývali Evropu nájezdy a válkami pod záminkou svaté války ve jménu Alláha, dnešní situace by se dala popsat jako dobývání mírovými prostředky. Muslimové dnes nemají potřebu přivádět na svou víru ostatní svět násilím. Evropa se podle matematiky stane muslimskou v průběhu několika desetiletí. Například o Berlín se mluví jako o druhém největším islámském městě již dnes. Jaká je reakce Evropy na tuto skutečnost? Nebo jaká by měla být? Byl zmíněn nový typ demokracie, kterou by mohli muslimové přijmout za svou a tak zajistit větší porozumění a soulad v soužití obou civilizací, odpověď na tuto otázku je však mnohem naléhavější. Reakci kešanské obce by mohl reprezentovat výrok kardinála Vlka v rozhovoru pro Aktuálně.cz

„A.cz: Pokud bychom to převedli do materiální roviny. Máme firmu, která se snaží expandovat do zemí, kde přebíhá tradice jiná firma. Předpokládala bych, že ta zavedená za nenechá rychle promýšlet protistrategii, reklamní kampaň a tak dále. Pracujete na něm takovém?“

Oni se prezentují - a v islámu je to tak vidět - že přinášejí do Evropy jinou kulturu. A že oni respektují své náboženství a žijí ho, zatímco my jsme pohané, protože své náboženství nerespektujeme. Já se domnívám, že program, který by měl tomuto nebezpečí - a říkám zcela v domě nebezpečí - elity, je program duchovní kešanské obnovy Evropy. Jestliže my na té duchovní kešanské rovině Evropu neobnovíme, tak opravdu zahyneme.

Říkám to sice velmi stroze, ale je to tak. Dnes v Evropě již jinde vzniká mnoho obnovených hnutí, například charismatici, fokolarini a jiní. Mají miliony stoupenců, kteří žijí kešanským, berou ho nadměrně vážně a získávají další stoupence. A toto by myslím mohlo být hrází proti islámu.“

Citace: [8]

1.3 Istanbul - kulturní křižovatka

Istanbul je živoucím snem, dle jižtějšího soužití kultur již od počátku společných dějin, místo bojů a vítězství. Dnes je především otevřenou učenlivostí o toleranci, integraci a vzájemném prolínání světů.

Istanbul, jeho budovy a obyvatelé se mění město vedle města. V turisticky nejnavštěvovanější části kolem sultánského paláce a největších mešit Sultanahmedu vypadají ulice i obchody téměř jako v hlavních městech Evropy. Ženy, většinou turistiky, nosí samozřejmě svůj obvyklý evropský standart. V Evropské části města zaujme město Fatih, která je ve vyznání víry nejpevnější a nejtradičnější. Ženy v nikábech (tradičních černých oděvech zahalujících i obličej) potkáte na ulicích běžně a tak je vhodné dodržet alespoň zahalení ramen (o nohách a pupíčkách nemluvíme), a koliv se vnitřně s tímto zvykem přiročí není vnitřně ztotožněná. Stejně jako hijaby, jsou i nikáby zafixovány v určených bodech špendlíky (velmi nepřívětivé je užití tohoto druhu spojení na spodní straně pro hřbet, čili na nose). Hijab pak můžete na ulicích vidět téměř všude. Ploze se objevují i na reklamních billboardech. Ve školách a na kterých dalších veřejných prostorech jsou však hijaby zakázány. Protipólem Fatihu je bezesporu Taksim, nejoblíbenější místo setkání, které nespí jedinou minutu dne a kde se davem prodíráte i ve dví hodiny ráno. Na první pohled se od Evropských metropolí příliš neliší, dokonce tu na první pohled není znatelný ani výrazný rozdíl v poměru mužů a žen v ulicích, který je jinak zarážející i v arabské části v Lyonu. Toto místo a jeho poevropské okolí se může stát největší inspirací. Zahalení buď není dodržováno vůbec, nebo ve velmi zvláštním pojetí přeléhavého oblečení, vysokých podpatků, líčení v kombinaci se zahalením dvou třetin hlavy, které v tomto kontextu naprosto ztrácí původní smysl a význam (tato konkrétní vzpomínka se v této práci promítla v paradoxu zahalení, který evropský vliv v Istanbulu způsobil).

Asijská část města je považována za chudší. Ženy z nižších sociálních vrstev často oblékají barevné oblečení s tradičními vzory nejrozmanitějších kombinacích. Velmi častým oděvem je kombinace dlouhého tmavého kabátu a světlého nebo potřísněného Hijabu.

Druh hijabu je hned několik.

Al Amira Hijab se skládá ze dvou samostatných částí, spodního šátku a hijabu. Délka od brady směrem dolů je 40 cm. Je vyráběna v Sýrii z bavlny nebo polyesteru.

Morocký bijan se skládá z pružných materiálů a šifonu olemovaných saténovou stuhou a sešitých k sobě a vytvářejících oboustranný obdélník s dvěma otvory. Pružná část slouží jako spodní šátek.

Snadno uvázatelný Hijab (Khaliji) se skládá ze spodního šátku z pružného materiálu sešitého dohromady se šifonovým šátkem, který má rozměry přibližně 176cm x 43cm a je olemován saténovou stuhou.

Informace čerpány z [9]

O tom, jak si uvázat hijab se můžete dočíst v časopise Hijab Fashion magazine. Kromě takto tématicky vyhraněných časopisů však Istanbul nabízí například turecký Vogue, snáz a levněji než v Praze tam seženete i Pařížské vydání.

Dalším tradičním oděvem je abaya. Obecně se dá říct, že je to v tšinou černý oděv s malým výstřihem, dlouhými rukávy, sahající až k zemi. Prodává se ve velmi jednoduchých a levnějších variantech černých šatů až po vyšívané, stříhové a šité kabáty z drahých materiálů.

2. Praktická část

2.1. Výšivka

2.1.5. Motiv – inspirace, zpracování

Pro islám je typický nekonečný dekor jak rostlinný tak geometrický. Vzhledem k povaze práce byly použity rostlinné motivy, které jsou pro odívání spíše typické.

Další jiny islámského dekoru spojuje používání stejných motivů po dlouhou dobu. Je tedy složité určit z které doby práce pochází. Výskyt rostlinných motivů je kromě textilu dokázán i v keramice (např. keramické obklady), doplnění nástenných maleb, píř zdobení kovů. Konkrétní motiv karafiátu použitý v práci se začal hojně vyskytovat za vlády Osmanů, společně s dalšími typy květinami (tulipánem, hyacintem a růží). Ke konci jejich vlády (17. stol.) se ornamenty změnily v čistší s jednodušší liniemi a velké květiny nahradily drobné trsy květin použité v nekonečných motivech. Inspirace tímto proudem je patrná v plošné výšivce.

Motiv je v odívání použit nestylizovaný, reprezentuje islámské tradice.

Informace čerpány z [1]

Kápe z turecké tkaniny 133 x 292 s karafiáty hedvábí a dracoun 16.stol.

Použití karafiátu na tradičním odívání

Vlastní návrh potisku s motivem karafiátu v barevných variacích

Rostlinný motiv na keramických dlaždicích, sultánský palác, Istanbul

2.1.6. Použitá technologie, software, postup zpracování

Použitá výšivka byla zpracována na stroji TAJIMA *TEJTII-C1501* umístěného v dílně TUL. Pro zpracování návrhu byl použit software Adobe Illustrator CS3, pro naprogramování samotného vyšívání pak Tajima DG/ML by Pulse, dodaný výrobcem vyšivacího stroje.

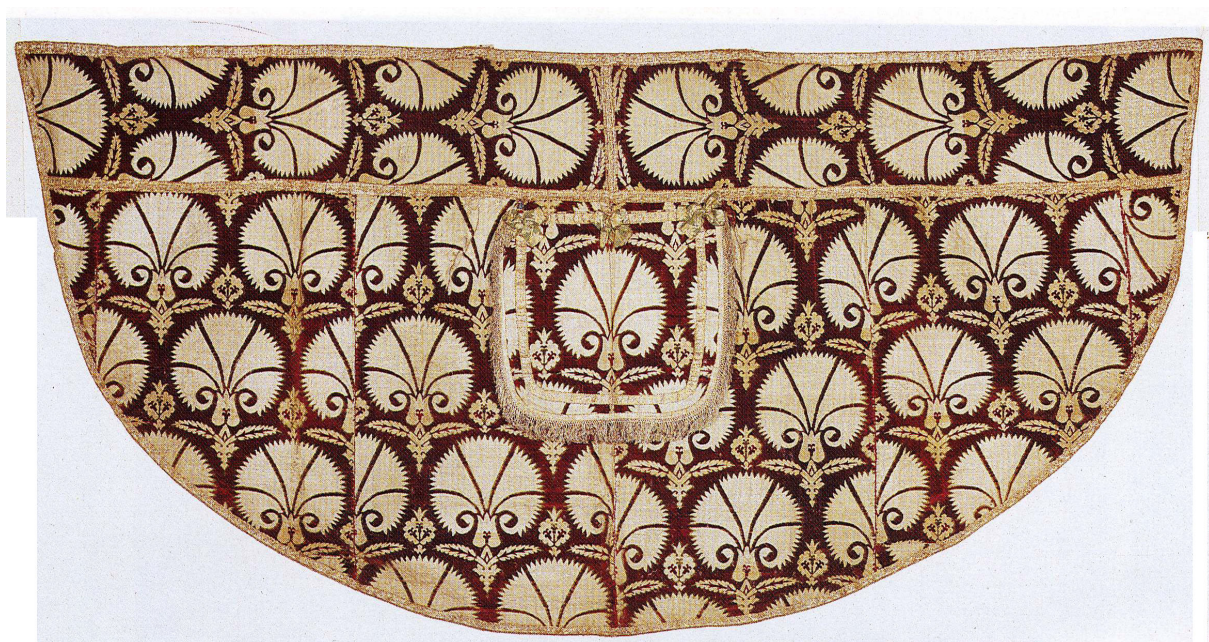
Použité nit dodává firma Marathon. Parametry: Viskóza 100%, síla 120/2D

Použité barvy:

1301	1128	1138	1305	1037	1017	1057
------	------	------	------	------	------	------

Postup při zpracování jednotlivých designů

Karafiát:

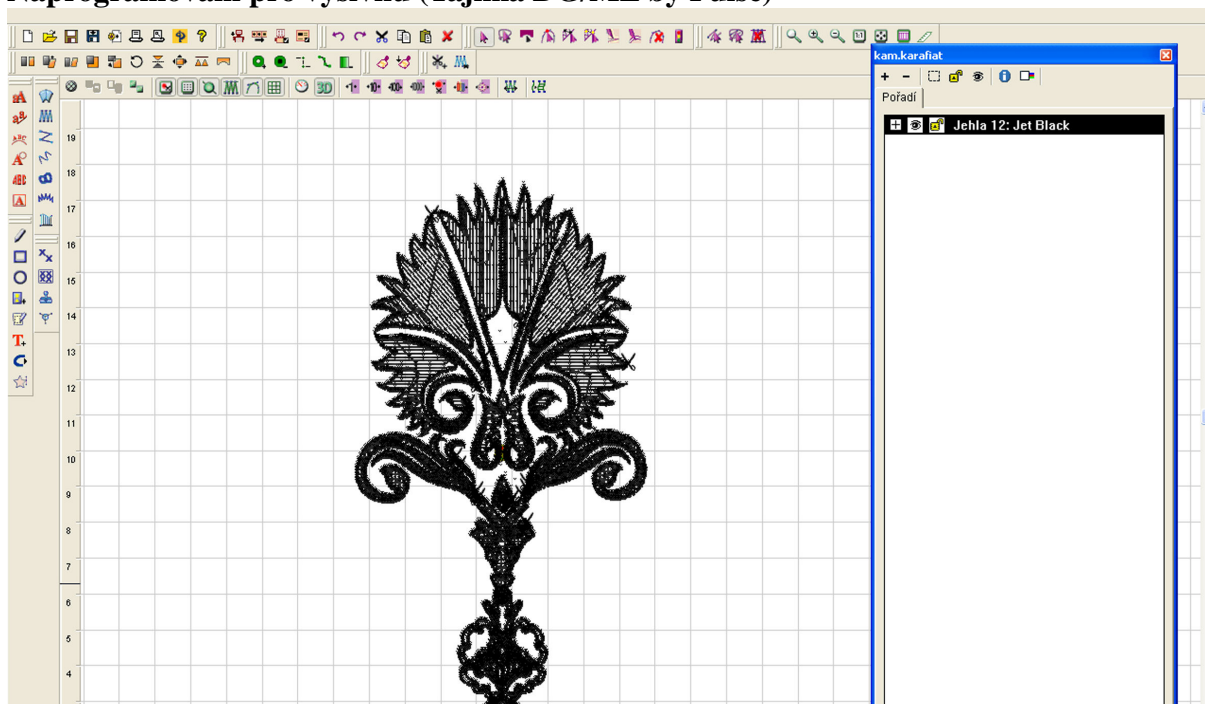
Kâpë z turecké tkaniny 130 x 280cm hedvábí a dracoun 17.stol

Obr. 1 - Příklad použití (vzpráháno z přednášek Dr. jiny dekoru doc. Emílie Frýdecké ak. mal., zdroj: Philippa Scott - The Book of Silk, Thames and Hudson Ltd, London, 1993 ISBN 0-500-23662-3)

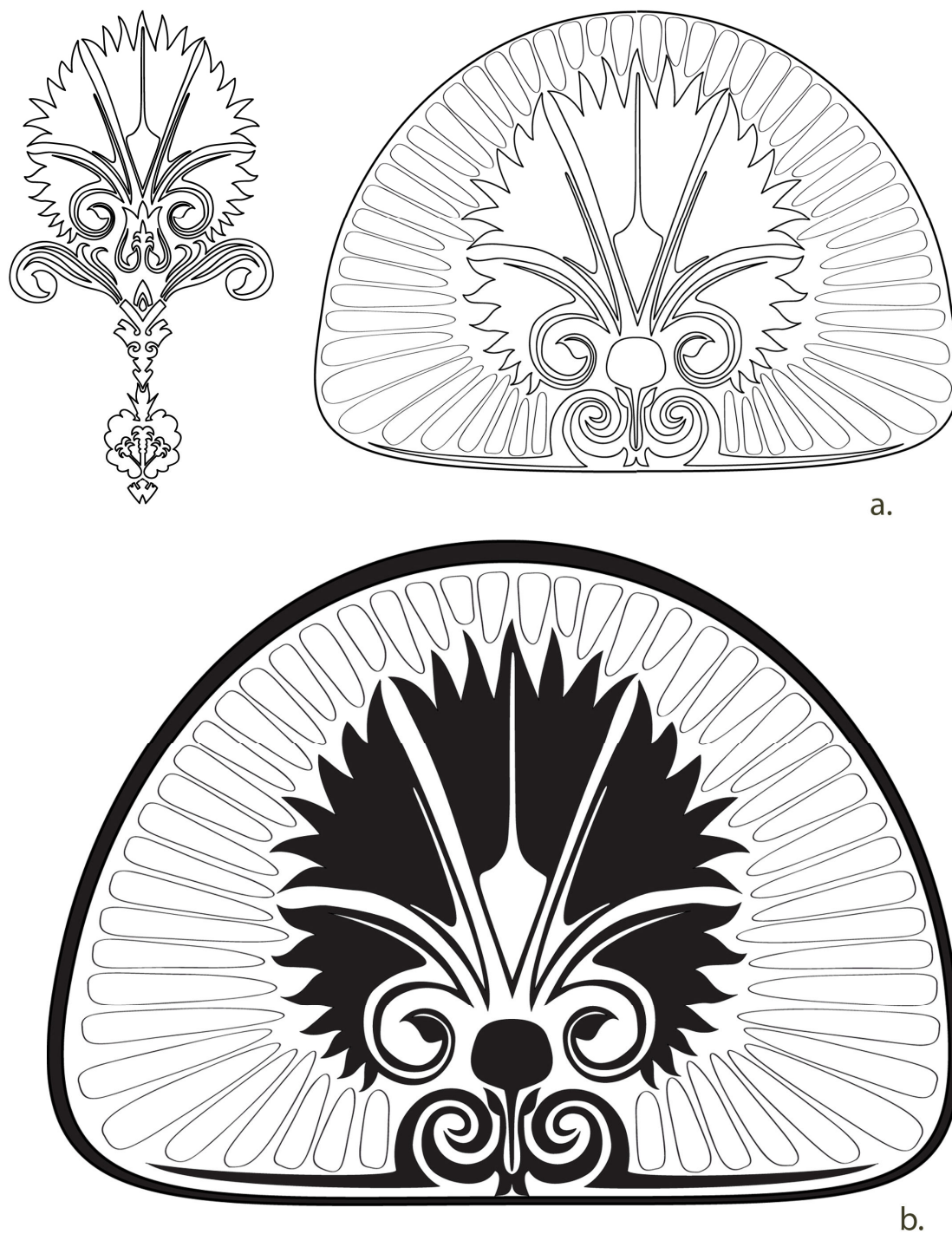
Obr. 2 - a. Separování samostatného ornamentu (Adobe Photoshop CS3)
 b. P ekreslení ve vektorovém programu (Adobe Illustrator CS3)
 c. Úprava nástrojem živá malba (Adobe Illustrator CS3)

Naprogramování pro výšivku (Tajima DG/ML by Pulse)

Obr. 3 - Konvertování ploch na komplexní výpl , upravení vlastností – úhlu vyšívání, podšíť, hustoty, zkopírování segment komplexní výpln a jejich následné konvertování na rovný steh pro vytažení tvar
 Konvertování ostatních objekt na rovný steh, úprava vlastností – délka stehu, opakování rovného stehu

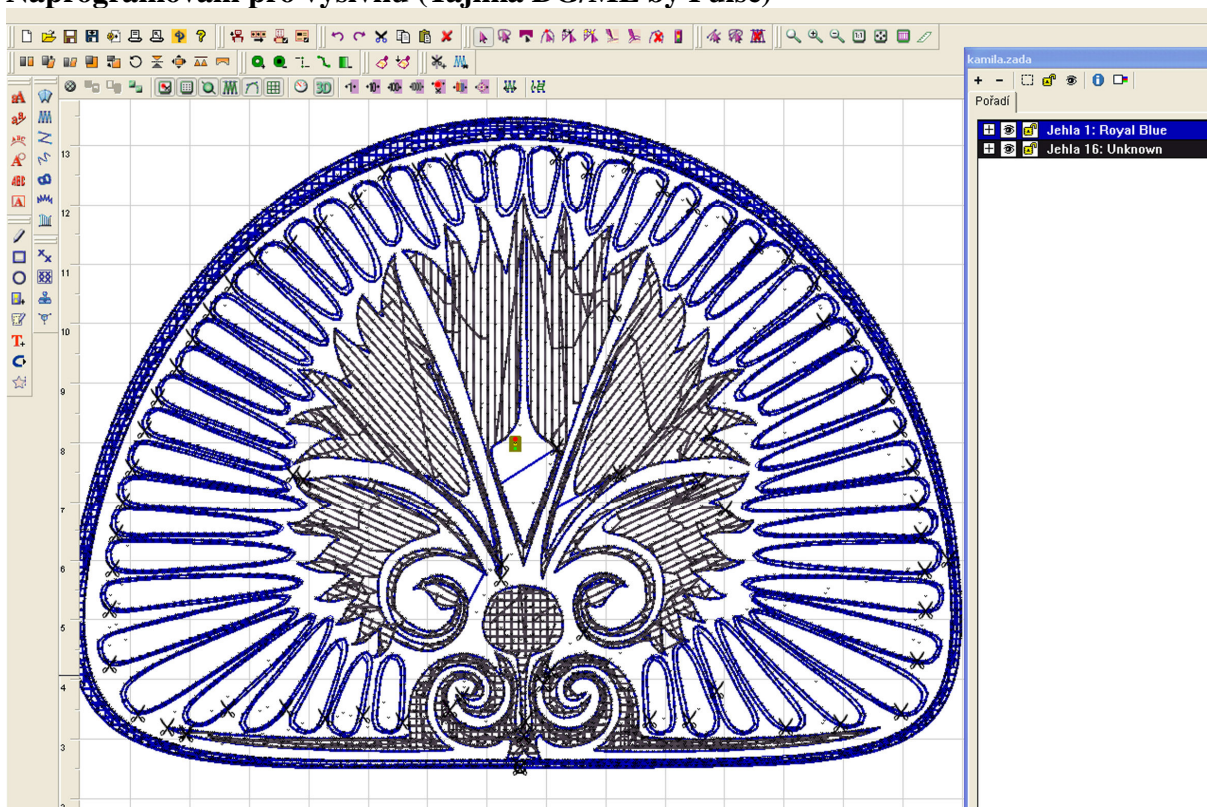
Karafiát pro model **Beyo lu**

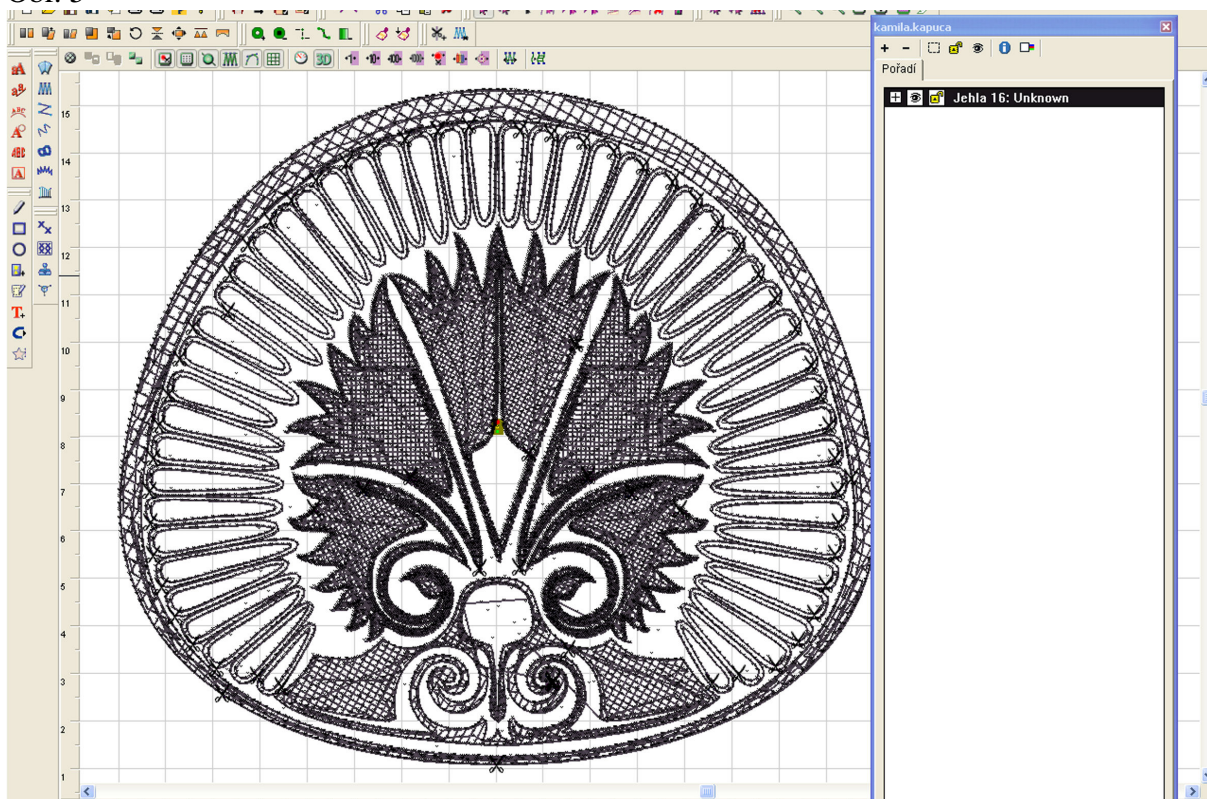
Obr. 4 - a. Úprava designu pro konkrétní použití na přední a zadní stranu modelu – doplnění kivek (Adobe Illustrator CS3)

b. Úprava nástrojem živá malba pro vytvoření segmentu komplexní výplně

Naprogramování pro výšivku (Tajima DG/ML by Pulse)

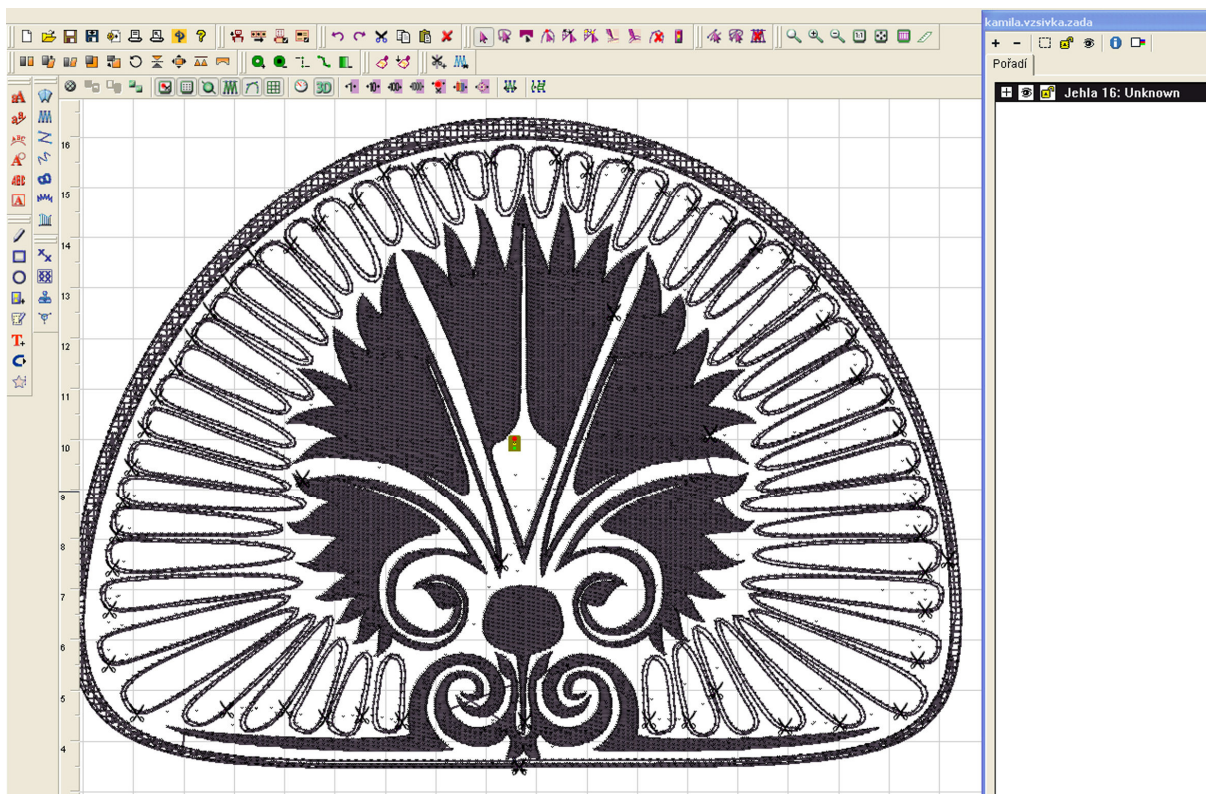

Obr. 5

Obr. 6 Konvertování tah na rovný steh, úprava vlastností – délka stehu, opakování rovného stehu, barvy

Konvertování ploch na komplexní výpl, upravení úhlu vlastností, úhlu vyšívání, podšití, hustoty, zkopírování segment, konvertování na rovný steh pro vytažení tvar

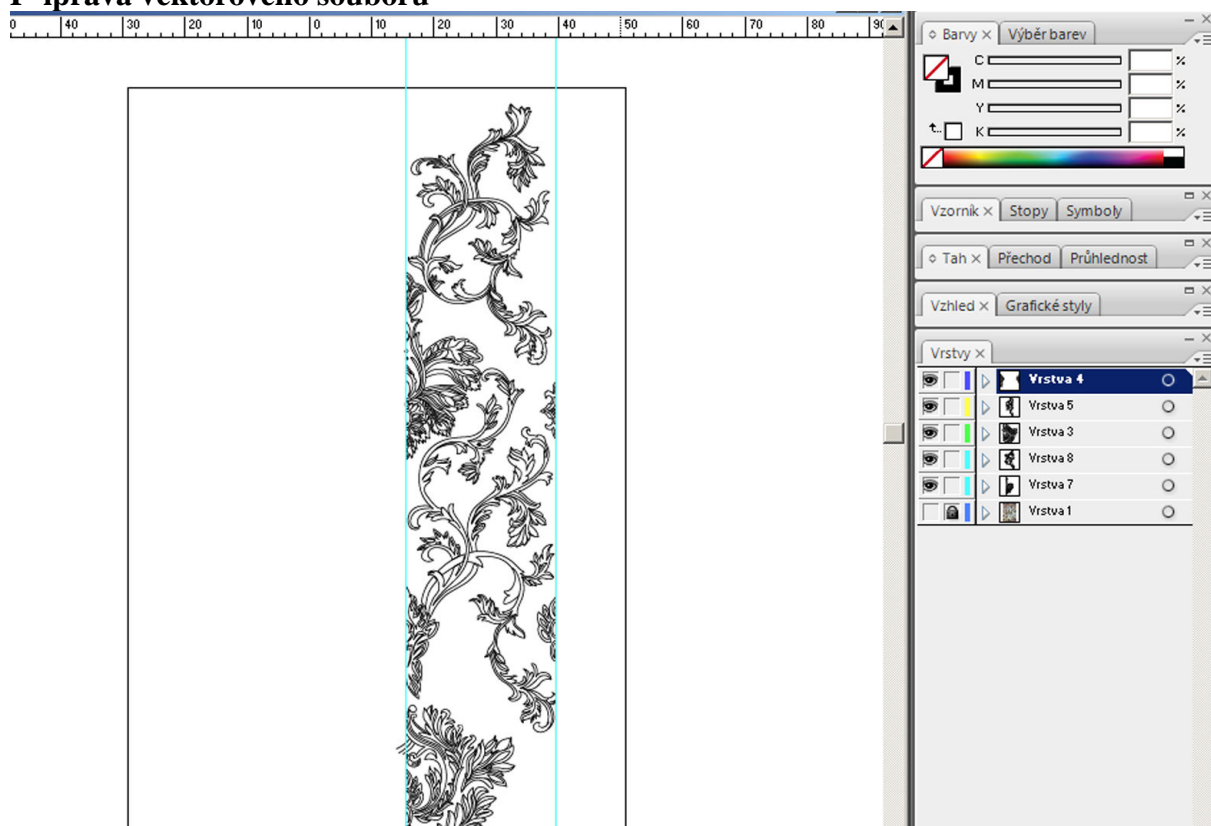
Obr. 7 Ukázka vzoru bez úpravy hustoty vyšívaní, úhlu vyšívaní a barev

Plošný motiv

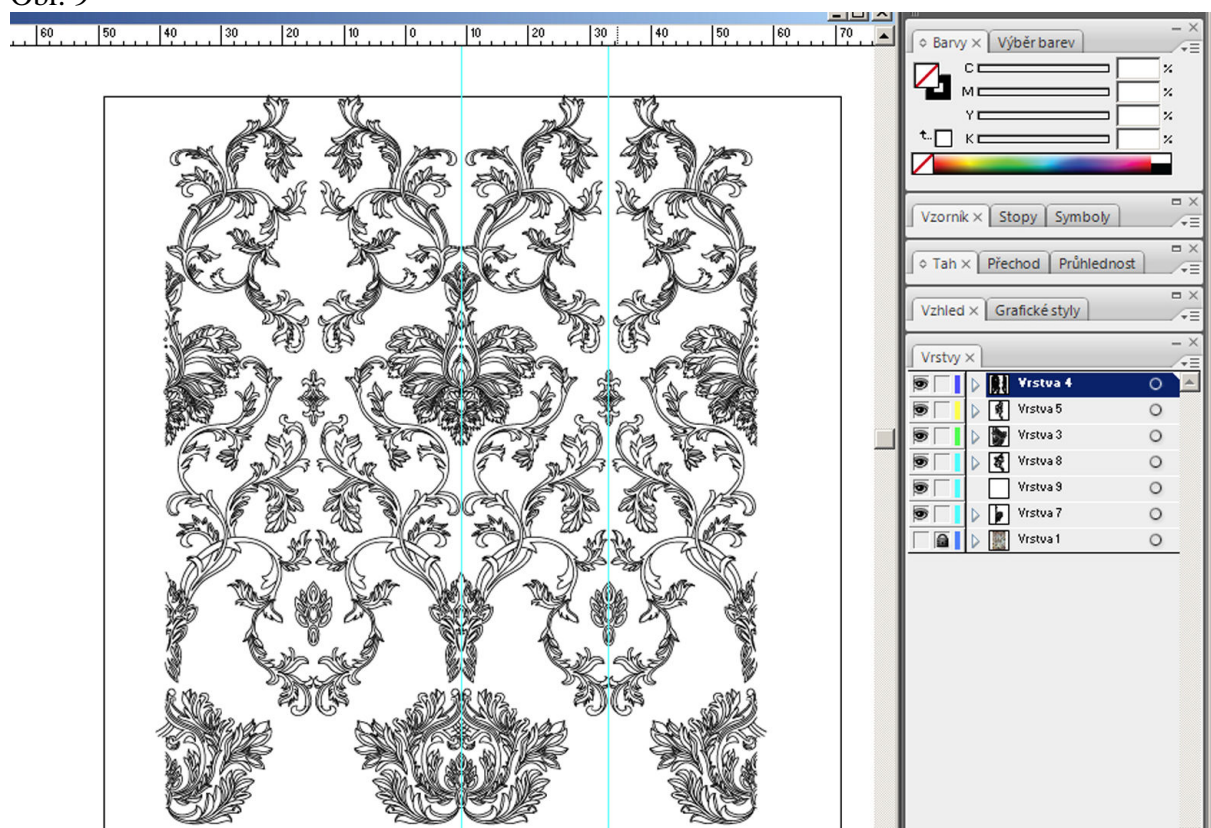

Obr. 8 - Zdroj inspirace – sultánský palác v Istanbulu, přehoz postel, vlastní fotografie (exponát byl umístěn za sklem)

P íprava vektorového souboru

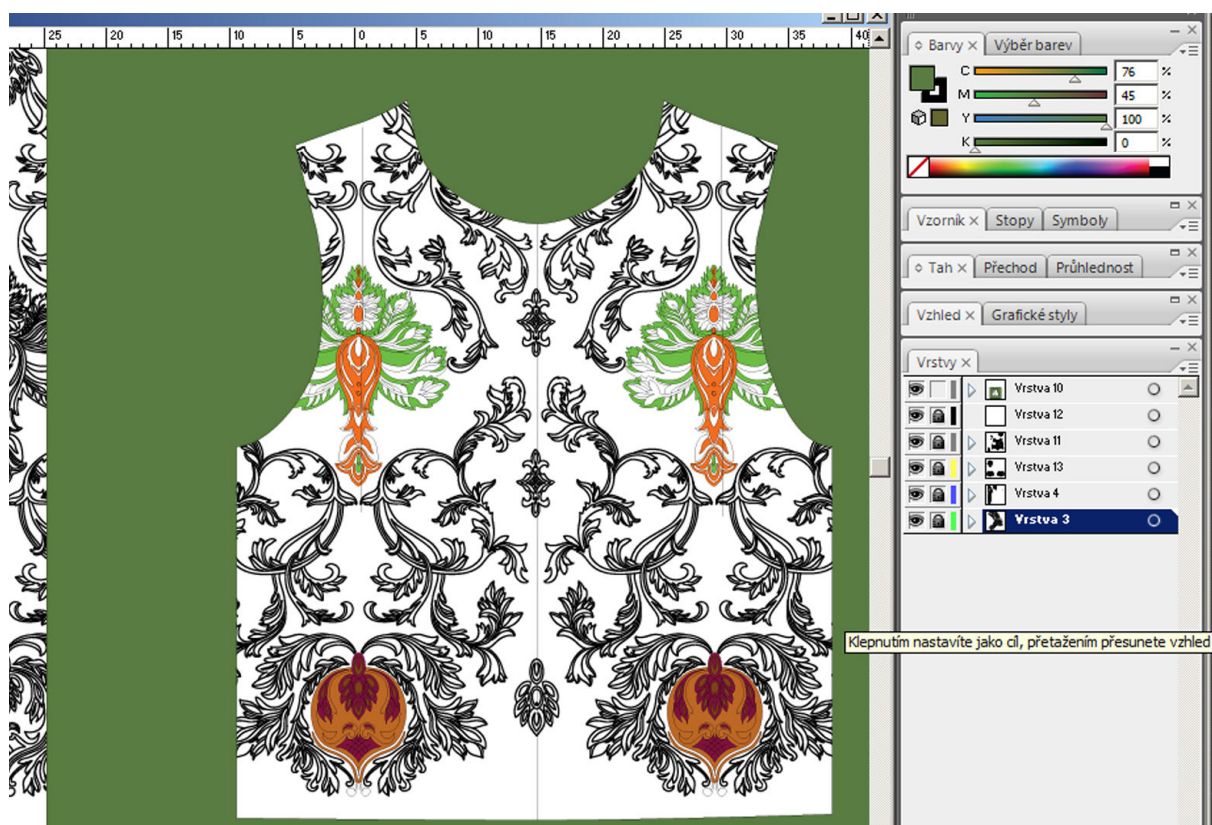

Obr. 9

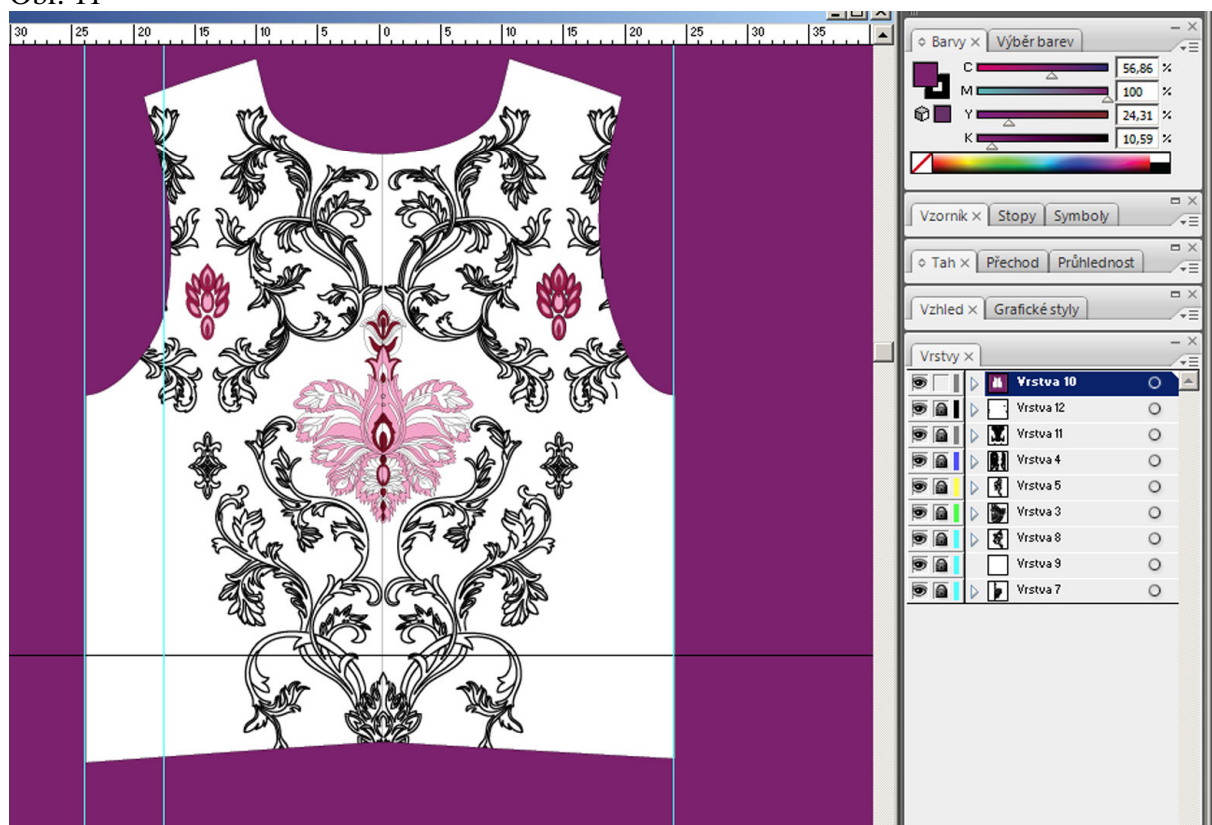

Obr. 10 Vytvo ení vzoru ve vektorovém programu (Adobe Illustrator CS3)

- základní ást, raportace

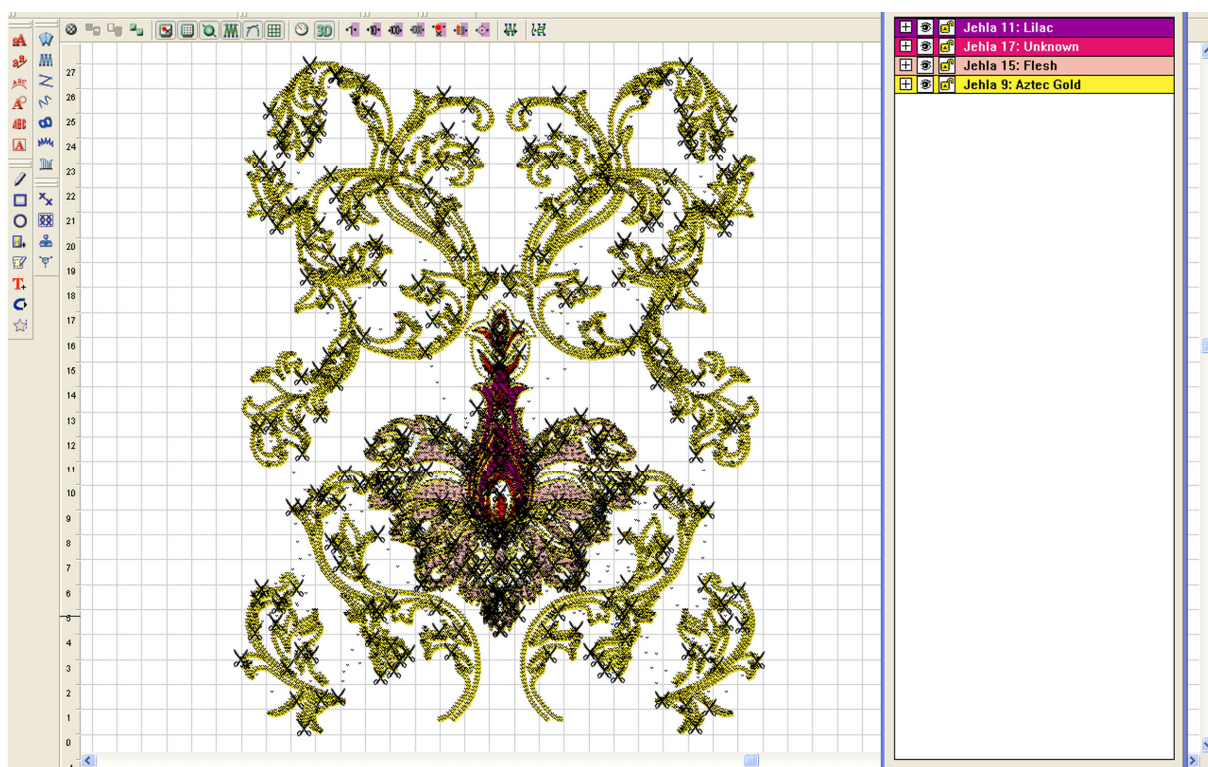
Obr. 11

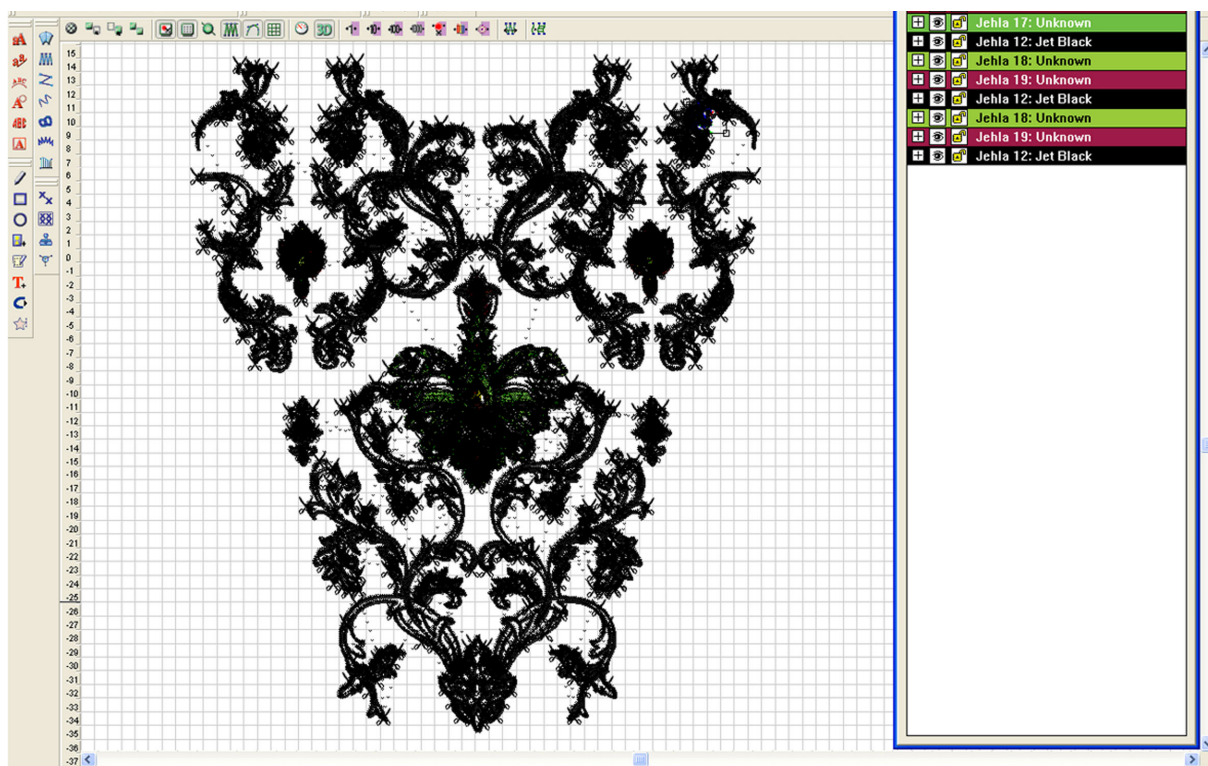
Obr. 12 - Vybrání části vzoru pro vyšití na jednotlivé oděvy (pomocí svrchní vrstvy s obrysem od vnějšího dílu)

Úprava nástrojem živá malba pro vytvoření ploch pro konvertování na komplexní výplň

Naprogramování pro výšivku (Tajima DG/ML by Pulse)

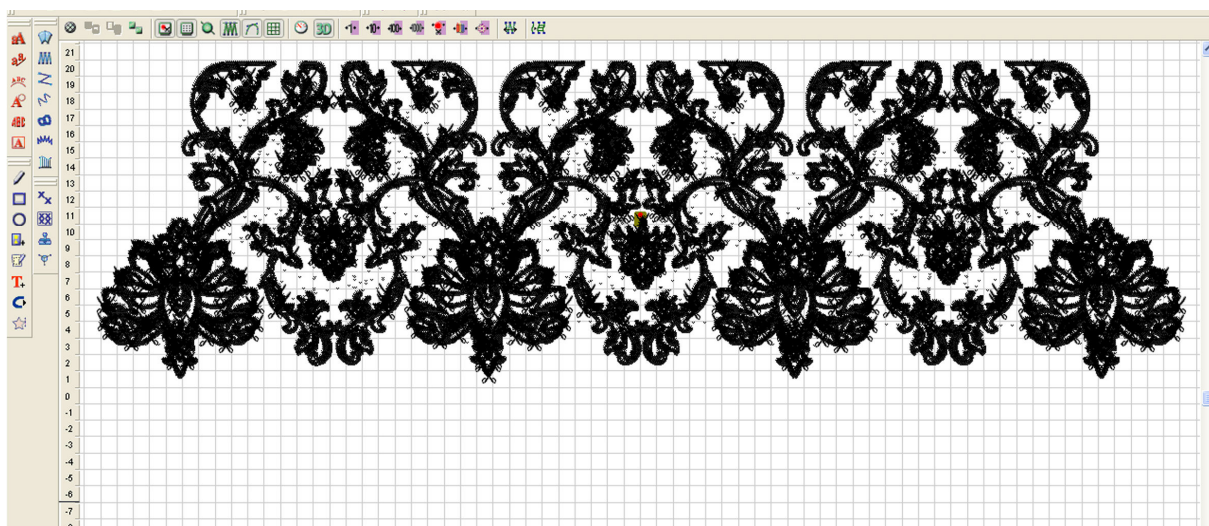
Obr. 13 - P ední díl

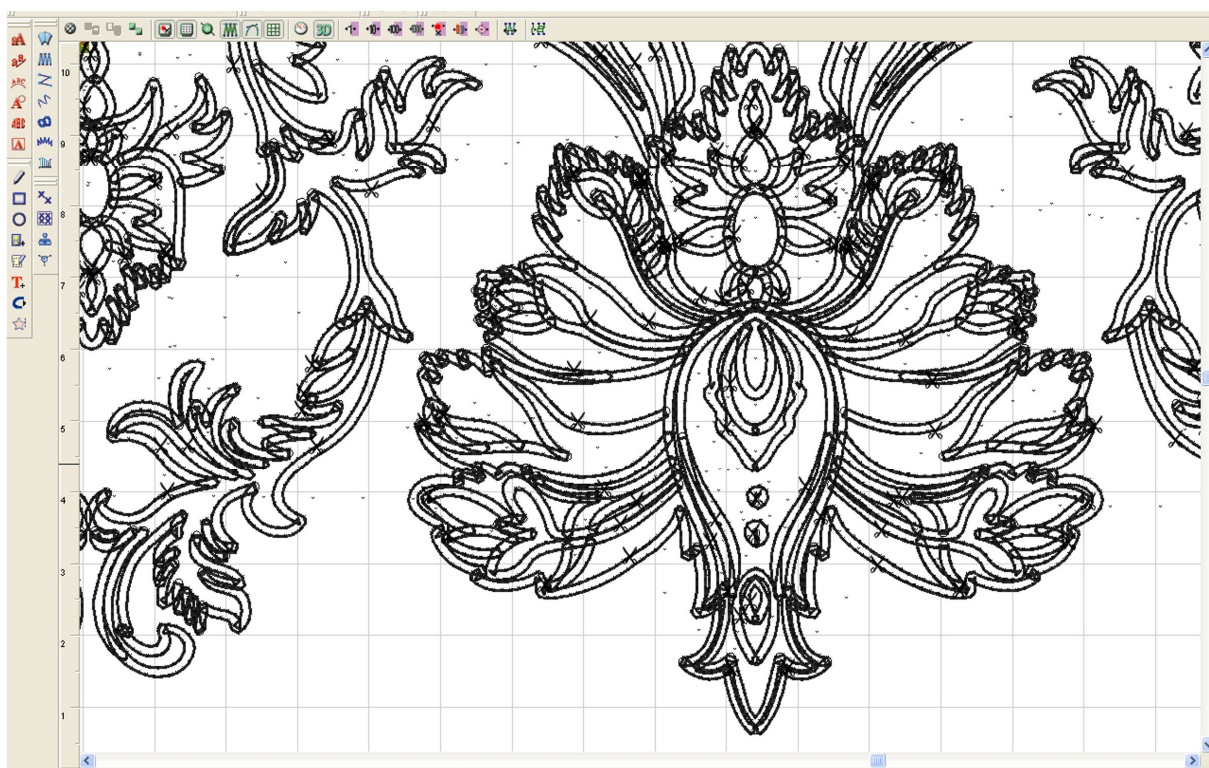
Obr. 14 - Zadní díl

Konvertování objektu na rovný steh nebo komplexní výplň, nastavení barev.

Z důvodu nedostatku plochy rámu byly části vzoru separovány a vyšívány postupně.

Obr. 15 - Límec – upravení vzoru do vlysu, odstranění detailů z důvodu zmenšení celého vzoru

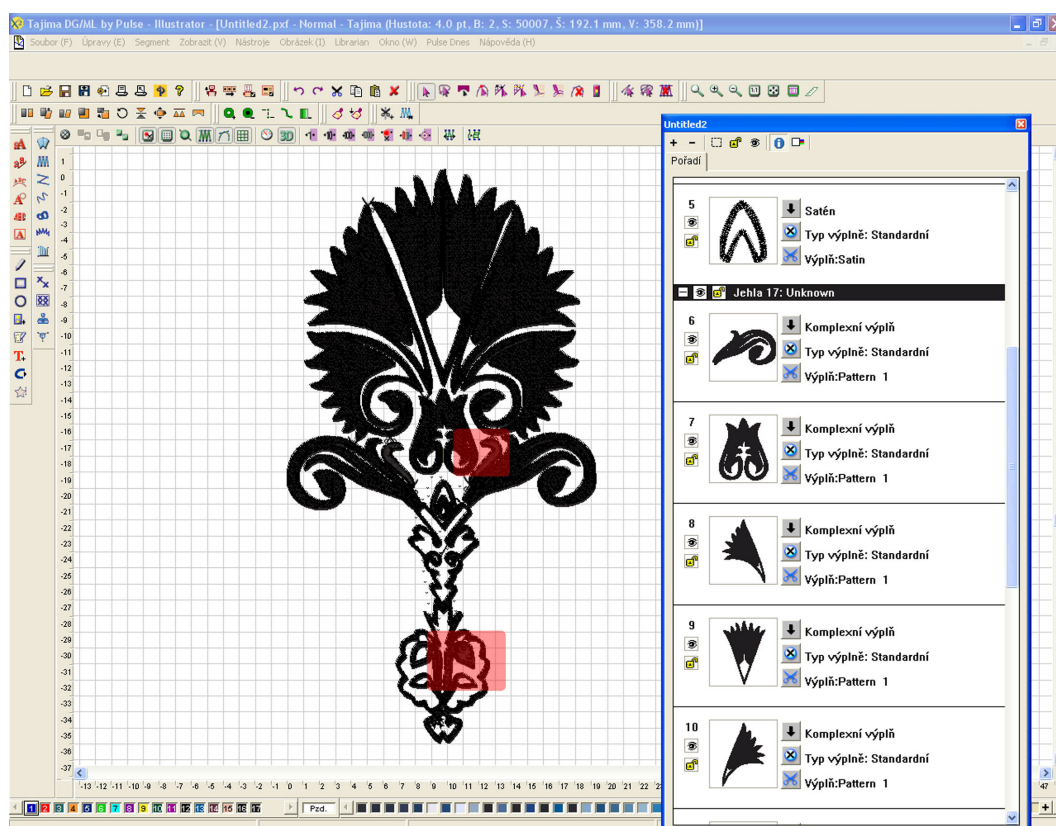

Obr. 16 - Detail límce

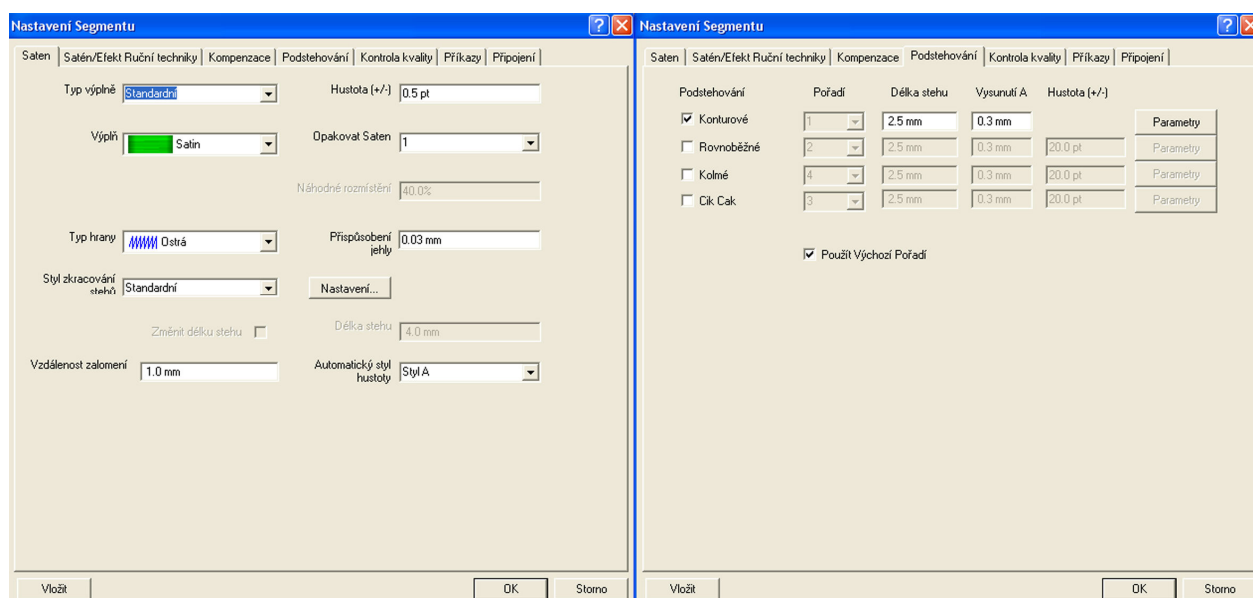
Konvertování tahu na rovný steh, úprava vlastností – délka stehu byla nastavena kratší pro přesnější zpracování detailů a pro vytvoření jiného efektu než u předního a zadního dílu, ze stejného důvodu byla nastavena i 2 opakování rovného stehu.

2.1.7. Zp soby importování soubor do programu Tajima

Do programu Tajima DG/ML by Pulse se dají soubory importovat n kolika zp soby. Bitmapové soubory (nap . ve formátu jpeg, gif) se importují pomocí nástroje autodigitizer. Tento zp sob importování však není p esný a na motivech vznikají drobné chyby jejichž odstran ní je v programu Tajima DG/ML by Pulse náro né a zdlouhavé. Importování motiv ve formátu jpeg a jiných bitmapových formát je ur eno pro jednodušší motivy, v tšinou obsahující jednoduché plochy s málo len ným okrajem.

Obr. 17 - Motiv importovaný pomocí nástroje autodigitizer. červená místa ozna ují nep esnosti od p vodního návrhu, která se navíc objevila jen v pravé polovin .

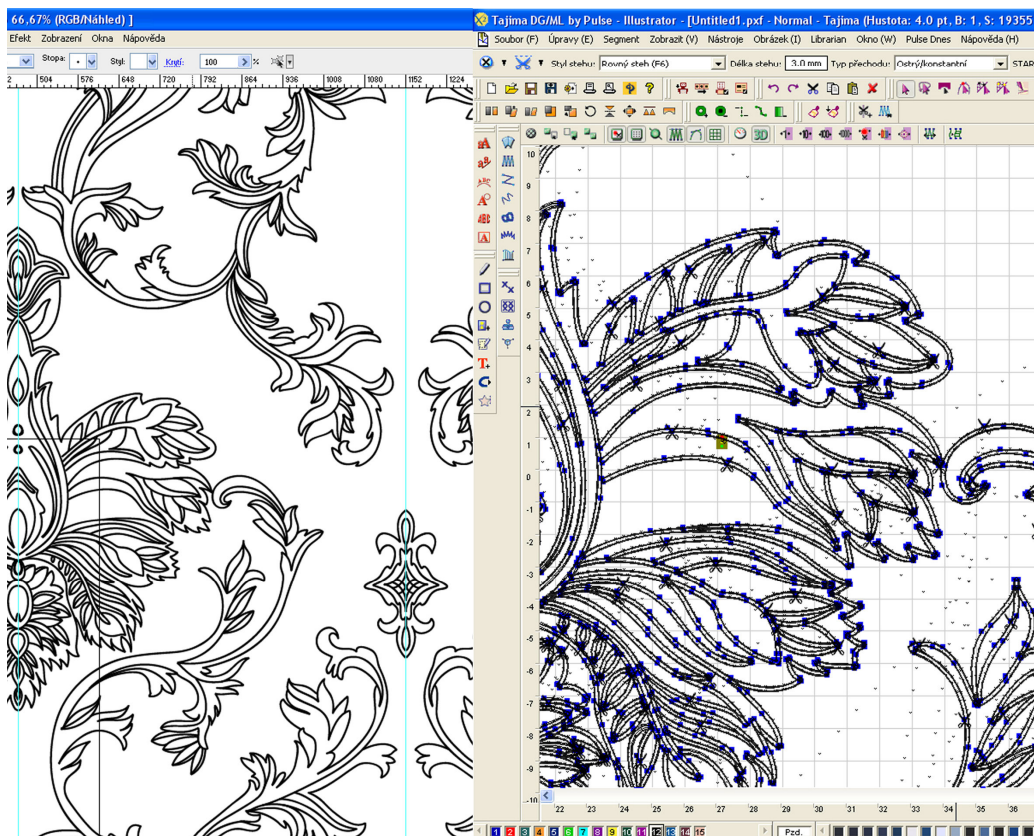
Obr. 18 - Automatické nastavení vlastností segment po autodigitalizaci

Pro složitější motivy je vhodné použít vektorové soubory, v tomto konkrétním případě byly použity soubory s příponou .ai zpracované v programu Adobe Illustrator CS3. Import se provádí pomocí příkazů “kopírovat” a “vložit”. Umožňuje tedy kromě přesného přenesení dat i vybrání pouze části motivu.

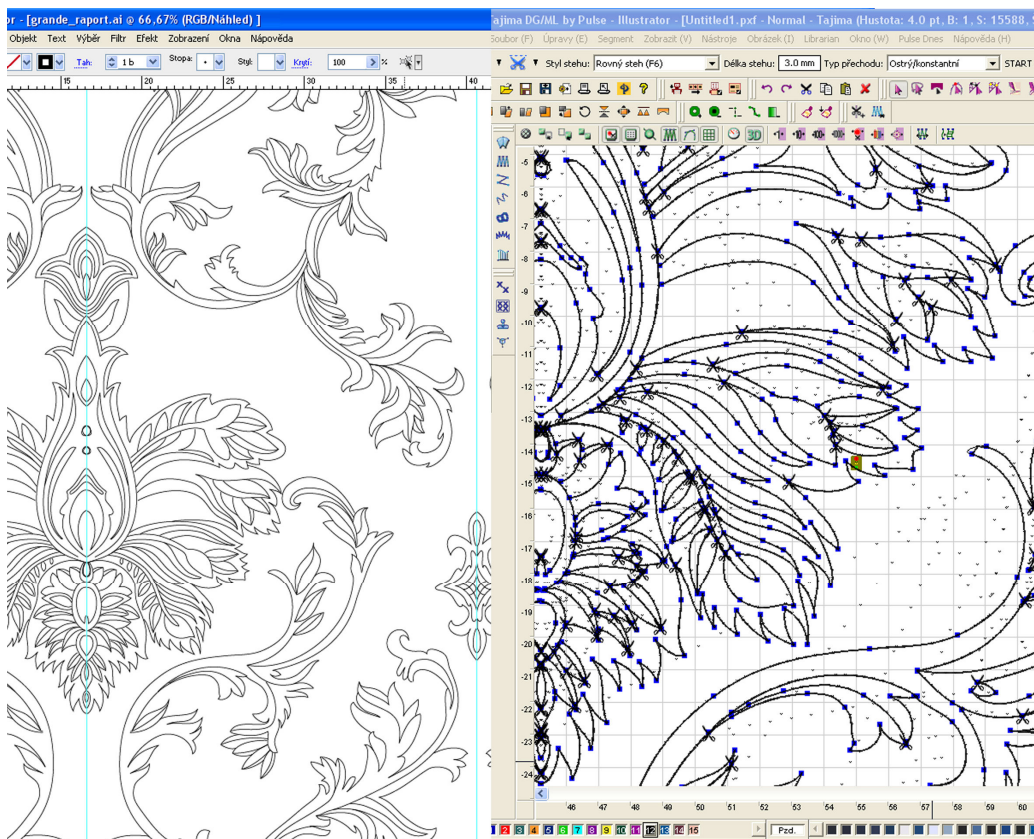
Po importu dat do programu Tajima DG/ML by Pulse zvolíme na pravém tlačítku příkaz konvertovat.

Při konverzi na rovný steh nebo steil program vyšívá obrysy tahu, ne samotný vektor. Vnímá tedy nakreslené linky jako plochy ohraničené vektory.

Tento jev se dá odstranit, pokud v programu Adobe Illustrator CS3 označíme celý motiv jako skupinu živé malby. V tomto módu můžeme určit plochy, které mají být zpracovány jako plochy (budou zkonvertovány na komplexní výplň) a ostatní vektory zůstanou zachovány jako linky, jejichž šířku můžeme v programu Tajima DG/ML by Pulse ovlivnit nastavením šířky steilu, nebo po tem opakování rovného stehu.

Obr. 19 - Ukázka zpracování motivu vektor v normálním režimu

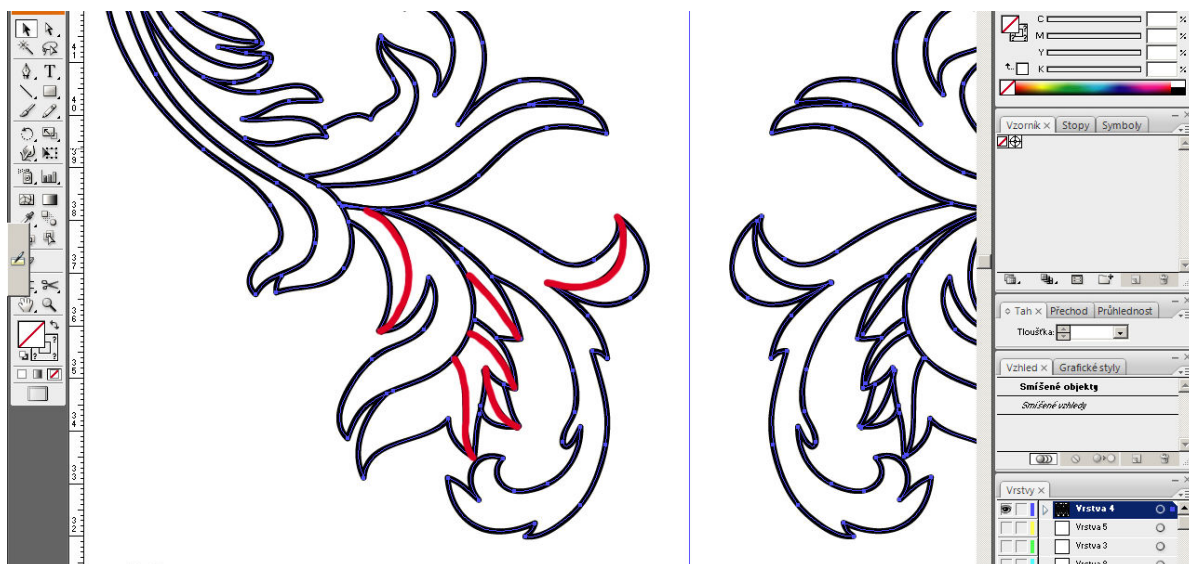

Obr. 20 - Ukázka zpracování vektor po p evedení do živé malby

2.1.8. Úzpsobení návrhu pro prmyslové zpracování

Akoliv jsou vektorové soubory obecně považovány za soubory s menší velikostí, v případě složitěho motivu mohou být nakonec větší než stejný motiv uložený jako bitmapa. Velikost souboru se zvyšuje s počtem kotevních bodů určujících průběh cest. Pokud importujeme do programu Tajima DG/ML by Pulse složitější soubor, může dojít při zpracování jak v programu tak strojem k nežádoucím komplikacím.

Při zpracování plošného vzoru bylo nutno nastavit v okně kontrola kvality požadavek odstínů, jelikož jedna barva vyšívala mnoho segmentů, a velký počet odstínů stroj značně zpomaloval. S počtem odstínů navíc stoupá spotřeba nití. Stroj nevyšíval segmenty, které byly nejbližší u sebe, ale často přejížděl přes větší část vzoru, kde vyšil jinou část a pak se opět vracel. Všechny tyto aspekty jsou pro průmyslové zpracování nevhodné a nežádoucí.

Obr. 21 - Krátké segmenty způsobují vysokou spotřebu, zpomalování stroje a chyby ve vyšívce. V použitých motivech byl jejich výskyt příliš vysoký.

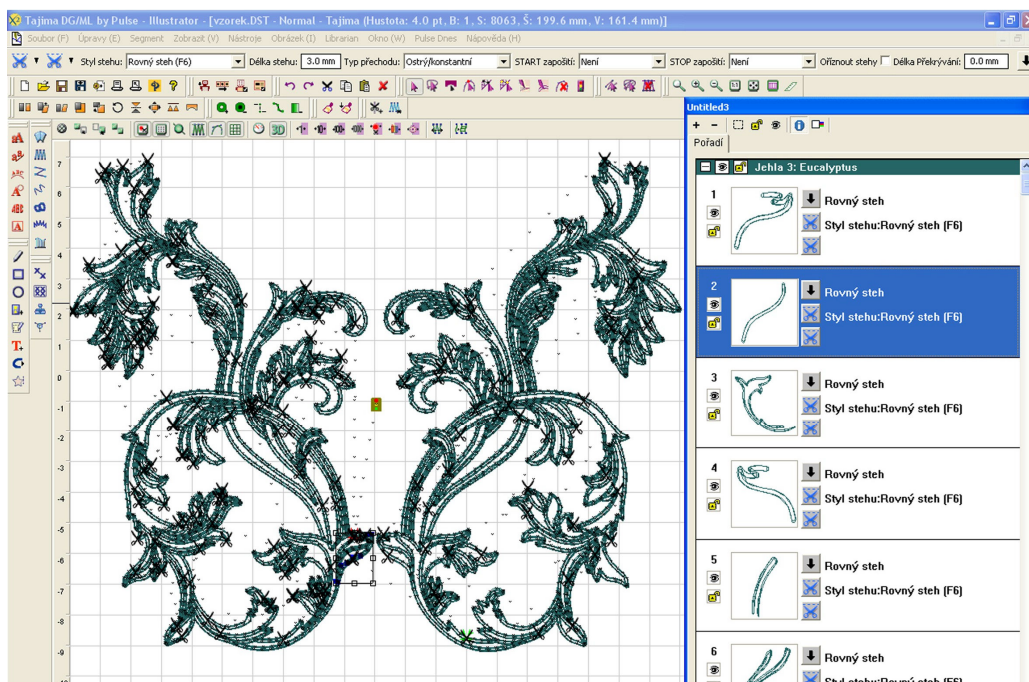
Pro odstranění tohoto problému bylo nutné snížit počet odstínů a navolit vhodné podmínky pro vyšívání jednotlivých segmentů, což kladlo vysoké požadavky jak na zpracování návrhu v Adobe Illustratoru CS3, tak na naprogramování samotné vyšívky v programu Tajima DG/ML by Pulse.

Konkrétně se jednalo o spojení segmentů do co nejmenšího počtu. Přes požadavek "spojit" nebo "sjednotit", které se nachází pod prvním tlačítkem nebo v liště v nabídce "objekt – cesta" se dají spojovat pouze konečné body, znamená to tedy skutečně nakreslit celé části jedním tahem. Pro tento účel musel být někde vzor lehce upraven, vznikly tak některé nové tvary a některé malé segmenty musely být odstraněny, jelikož je nebylo možno připojit.

Obr. 22 - Ukázka části motivu se spojenými segmenty. Z původního početu 72 segmentů bylo možno přes pokus spojit snížit počet na 27.

S takto sníženým počtem segmentů je snazší docílit i co nejkratších přeskoků mezi vyšívacími částmi, či najít dva segmenty, které jsou co nejbližší u sebe a srovnat je za sebe v požadovaném pořadí v programu Tajima DG/ML by Pulse v okně správce objektů.

Obr. 23 - Ukázka programování vzoru, kde je levá část s původním počtem segmentů, pravá je upravená pro přesmyslové zpracování.

Se záměrem naprogramovat výšivku co nejefektivněji jsem zvolila délku stehu 3mm, což je pro přesmyslové zpracování standardní. Vyšití pravé části trvalo 7 minut, obsahuje 55 segmentů. Levá část se vyšívala 22 minut, obsahuje 130 segmentů. Při vyšívání malých segmentů dlouhým stehem navíc došlo k chybám.

Obr. 24 - Levá část vzoru má snížený počet segmentů, na zadní straně je na první pohled patrný rozdíl. Pravá obsahuje krátké segmenty, které způsobují chyby (červený čtverec) a pohled na rub prozrazuje vysokou spotřebu nití.

Pulse Microsystems Ltd.

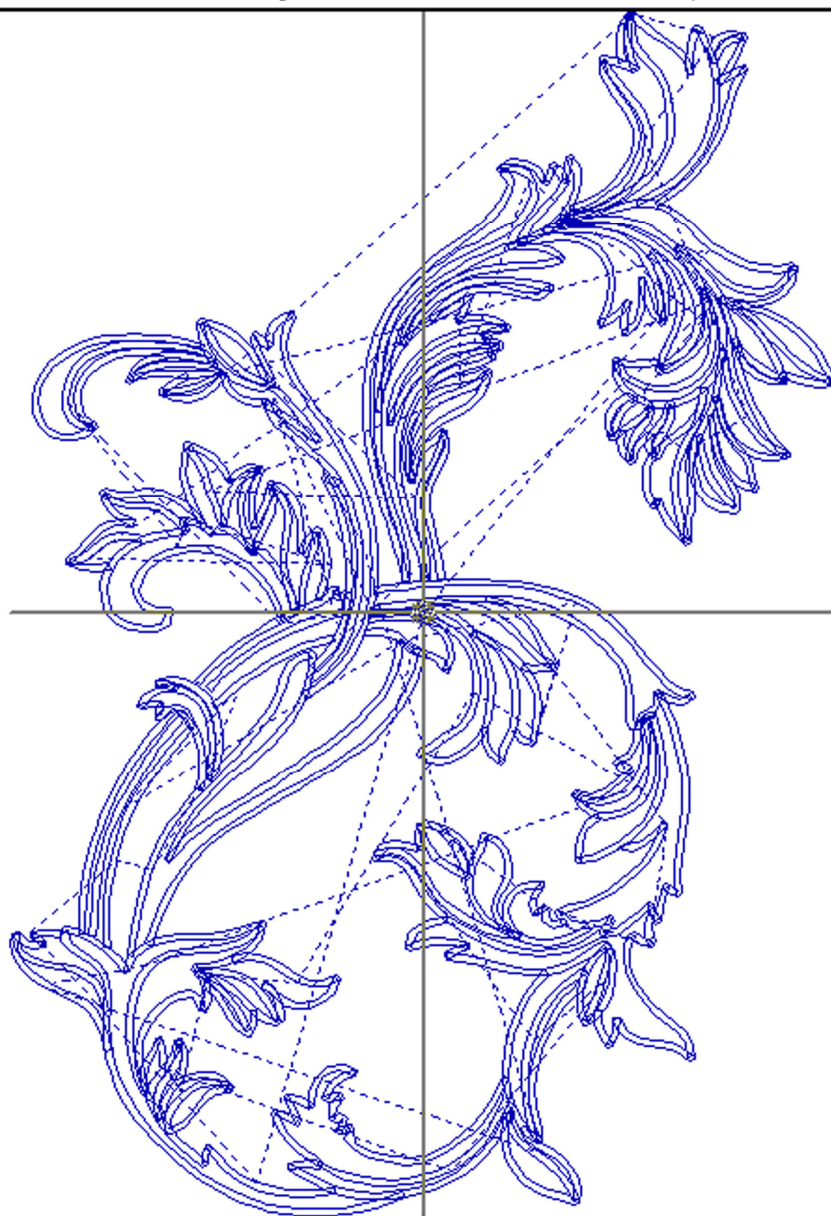
Vzor:praktisprumysl

Rozměry: Š 156.0 mm x V 227.9 mm

Stehů: 5104

Změny barev:1

Cena:5,10 Kč

Jehla1
 Royal Blue
 1134
 Madeira 40
 28.27 m
 5104 stů. (5120)

Použité barvy ve vzoru: 1 ■
 28.29 m

Původ x (mm): -78 +78

Původ y (mm): -114 +113

Odstrihů: 55

Spotřeba nitě: 28.29m

Spotřeba spodní nitě: 9.43m

Obr. 25 – Formulá zpracovaný programem Tajima DG/ML by Pulse. Motiv se sníženým po tem segment

Pulse Microsystems Ltd.

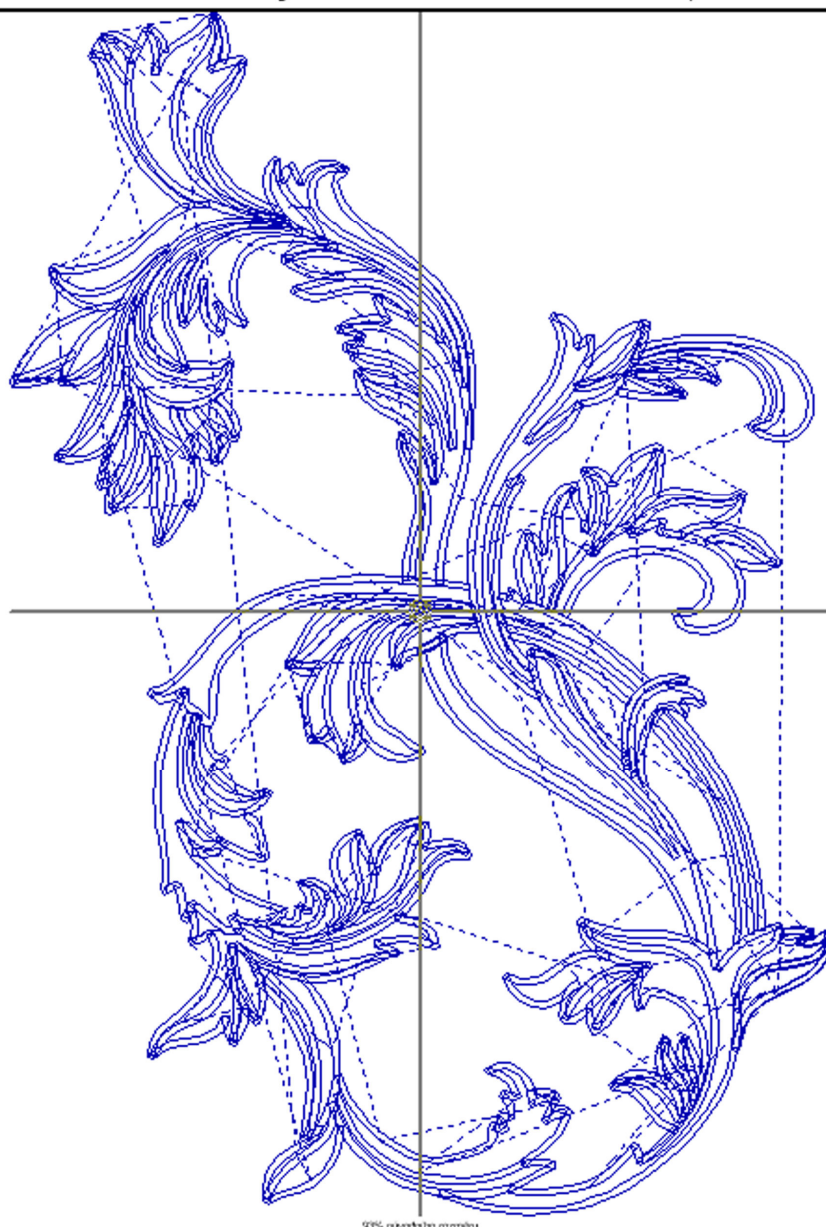
Vzor:praktisprumysl

Rozměry: Š 154.9 mm x V 226.2 mm

Stehů: 5477

Změny barev:1

Cena:5,48 Kč

Jehla1
Royal Blue
1134
Madeira 40
30.70 m
5477 stů. (5487)

Použité barvy ve vzoru: 1

30.76 m

Původ x (mm): -77 +77

Původ y (mm): -113 +113

Odstřihů: 130

Spotřeba nitě: 30.76m

Spotřeba spodní nitě: 10.25m

Obr. 26 - Formulá zpracovaný programem Tajima DG/ML by Pulse.Motiv s p vodním po tem segment

Z formulá zpracovaných programem Tajima DG/ML by Pulse je jasn patrné, že snížení po tu segment splnilo požadavky. Klesl po et odst ih , steh , spot eba nit a tím se snížila i cena. **Od v**

2.2 Od v

Od v má svou moc. Má moc vyjádřit názor, příslušnost ke kultuře, náboženské vyznání, vypovídat příběhy.

Islámský tradiční od v na sebe v dnešních i dnes bere všechny tyto role a předtím jak, jako mnoho významový komunikační prostředek, je představen i zde.

Kolekce se skládá ze sedmi od v, každý od v nese své sdělení. Od vy se nazývají podle míst a čtvrtí Istanbulu, které svým způsobem v sobě odrážejí. Aťkoliv se jedná o kolekci inspirovanou islámským tradičním od v, jsou některé modely velmi odhalené nebo jsou zhotovené z průhledných materiálů. Je to dáno současným trendem nošení od v obepínajících postavu, který staví do paradoxu zakrytí dvou těl hlavou.

Materiály použité v kolekci byly zakoupeny na úterním trhu v Asijské části Istanbulu. Textilie i galanterie se zde prodávají v daných rozměrech, občas je zboží trochu kazové. Velká část modelů vychází ze střihu s raglánovými rukávy bez prořezání v pase, které naznačuje popnutí křivek v souladu s tradicí.

Beyo lu

Pro milovníky ve írk a no níh klub vedou všechny cesty do Beyoglu, trendové a moderní m stské tvrti Istanbulu. Tady, kde je jeden bar a klub vedle druhého, bije srdce m sta. Tato tvr je centrem západem ovlivn ného Istanbulu. Citace [10]

Ve tvrti Beyo lu se nachází také Taksim, který je ásto považován za pravé centrum Istanbulu. V tém Evropských ulicích zbylo z tradi ního od vu jen málo.

Použité materiály:

(st ih je tak prostý, že není uveden)

Nisantasi

V Nisantasi se setkávají zamožní lidé Istanbulu za účelem nakupování a oslavování. Nisantasi je kromě toho známá svými domy s apartmány, které jsou postaveny ve stylu Art Nouveau a jsou především obývány jako rezidence bohatých Turků a prominentních osob ze světa umění a kultury.

Citace [11]

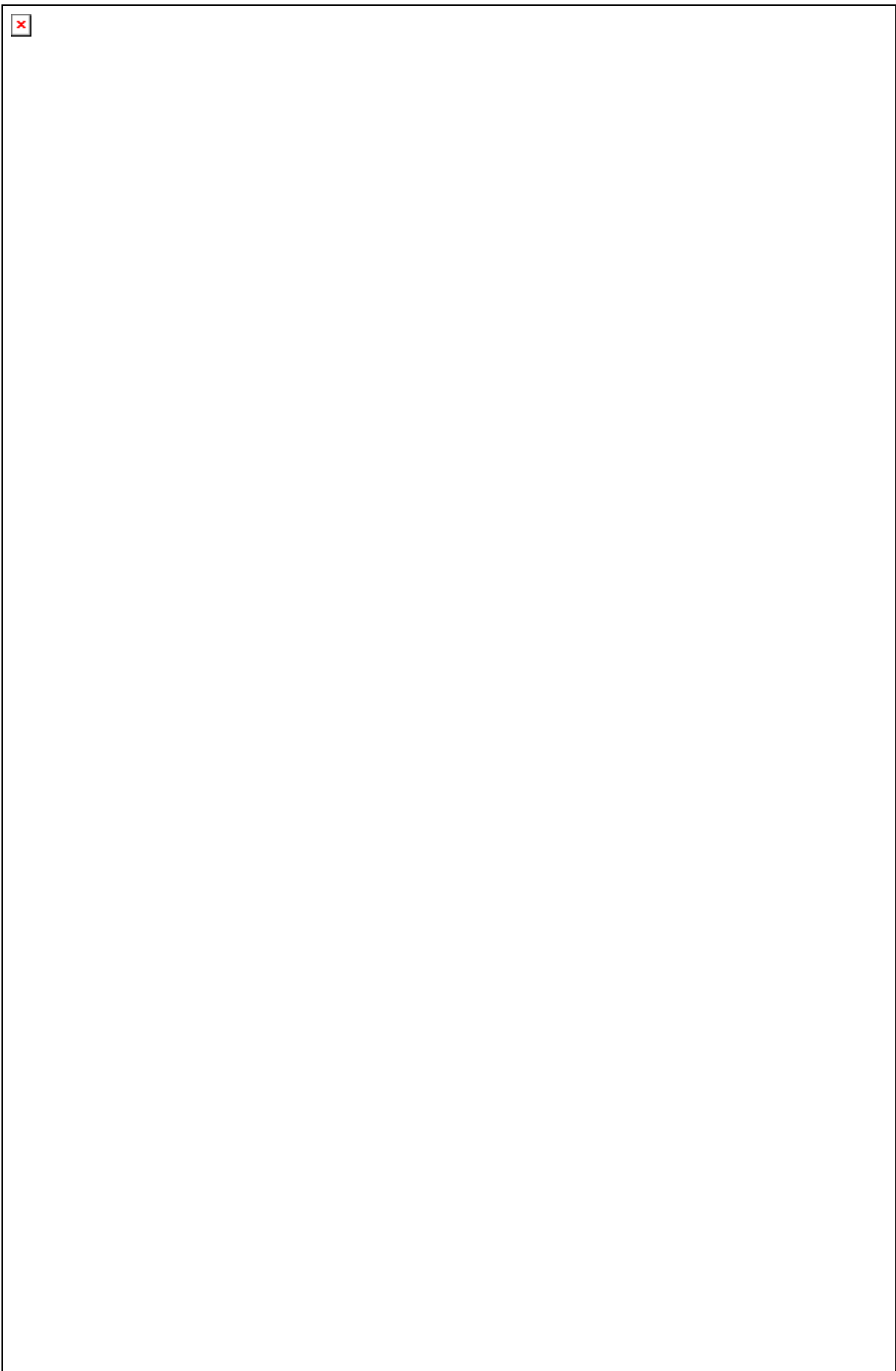

Nisantasi reprezentuje vytříbený vkus zvoleným materiálem a čistými liniemi. Výšivka se secesním motivem reprezentuje oblibu rostlinných motivů v Evropě, stejně tak odkazuje na architekturu čtvrti Nisantasi.

Použité materiály:

Výšivka:

Topkapı

Palác Topkapı je palác v Istanbulu, v Turecku, který byl oficiální rezidencí osmanských sultánů a zároveň centrem vlády nad celou říší v letech 1465 až 1853. Palác byl postaven pro státní příležitosti a pro zábavu panstva.

Citace [12]

Palác Topkapı zanechává v mysli vzpomínky na luxus, představy doby, kdy sloužil sultánským rozkoším.

Použité materiály:

Výšivka umístěná na legínách:

Fatih

tvor Fatih se nachází na Evropské části města a vyznačuje se silným vlivem obyvatelstvem vyznávajícím tradice. Ženy striktně dodržují zahalení, často mají tradiční oděv nechávající prohled pouze pro oči.

Oděv Fatih jako jediný z kolekce dodržuje zahalení tak, jak je předepsáno, odhaluje pouze dvě třetiny hlavy. Paradox zahalení je naznačen v použití prohledných materiálů. Stejně jako kapuci je inspirován tradičním tvarem hijabu, konkrétně marockého typu, skládá se tedy ze spodní a svrchní části.

Použité materiály:

Výšivka:

Kadıköy

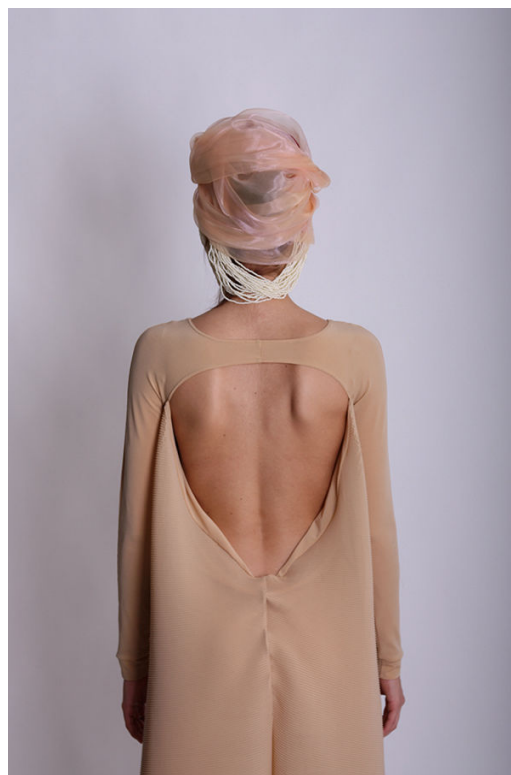
Kadıköy je vyhledávaná pro velké množství butiků a nákupních center orientovaných na módu. Pro poslední trendy, originální tvorbu tureckých i světových návrhátek i s úmyslem založit vlastní ateliér přijíždí do Kadıköy nejedna žena.

Od v Kadıköy se soustředí na vlastnosti použitého materiálu a tvary, které při jistém použití sám nabídne.

Použité materiály:

Ukázka zadního dílu:

Grand Bazar

Grand Bazar je nejen místo, kde se dá koupit snad úplně vše, v okolí tramvajové zastávky tohoto jména se nachází i mnoho univerzit. A v minulosti se do něj jako protestní oděv zapsala spíše pánská vesta, Grand Bazar v sobě i jako dámský model spojuje tradici, zákaz nošení šátku na

školách a lhostejnost části mládeže k tradici zahalování.

Použité materiály:

Výšivka:

Ayasofya

Nezapomenutelný zážitek a místo, které nelze p i návště v Istanbulu vynechat. Okázalost, mnoho vliv a p íb h spojených v jedné budov . Ayasofya, Chrám Boží Moudrosti. Stejn tak je model Ayasofya kombinaci více vzor , struktur a materiál , které společ n vytvá ejí nový dojem

Použité materiály:

Závěr

Pokud jsem bylo cílem práce lépe se zorientovat v problematice imigrace, najít své vlastní stanovisko, tak závěrem lze říci, že mě tato práce dovedla v poznání dál, než jsem předpokládala. Tradice má smysl, mnohem hlubší smysl, než jaký jsme ochotni jí připisovat. Nejde o to, jak formuje život jednotlivce. Tradice a náboženství drží v mezích nepsaných zákonů celou společnost, dává nám v rámci naší civilizace pocit bezpečí, který je zmiňován jako základní lidská potřeba. Tak jako je vyvíjena muslimská nepřítelů krátkozrakost v pohledu na sekulární řízení státu, Evropani by mohli být vyvíjeni přílišný odklon od církevních hodnot a krátkozraký přístup ke křesťanství. V současné situaci a pro dny příchodu je nutné hledat další stupeň demokracie. Imigrace, které nemůžeme zabránit, nám zadává nové úkoly a obzory v hledání tolerance a míru národů.

Technologická část splnila zadané cíle. V různých programech byly zpracovány i provedené návrhy na výšivku a následně dokonce upravené podle nových poznatků pro lepší finální zpracování.

Odívání, ve kterém jsem chtěla ukázat propojení obou kultur na úrovni Evropských státních a výšivek inspirovaných islámskými tradičními motivy, propojil obě kultury jiným způsobem. Práce mě natolik ovlivnila, že i linie odívání jsou islámské a navíc materiály jsou zakoupené v Istanbulu. K propojení však došlo na vyšší úrovni. Je vyjádřeno například délkou sukní, použitím prvku přiléhavých rukávů a legín a použitím přiléhavých textilií pro zahalení postavy. Tyto znaky poukazují na paradox zahalení, o kterém pojednává módní reportáž z Istanbulu. Použití přiléhavých textilií umožňuje prakticky kombinovat jednotlivé části odívání z kolekce s civilním oblečením, což projekt posouvá do žádané roviny.

Použitá literatura

1. Richard Fletcher: Kříž a půlměsíc

Křesťanství a islám od Muhammada po reformaci; z anglického originálu The Cross and the Crescent vydaného nakladatelstvím Allen Lane, The Penguin Press v roce 2003 přeložil Pavel Vereš; vydala Mladá Fronta, 144 stran, první vydání, Praha 2004

2. Adéla Křívková, Miloš Mendel, Zdeněk Mükkerm Vladislav Dudák: Islám, ideál a skutečnost druhé rozšířené a aktualizované vydání

Vydalo nakladatelství Miloš Uhlíř - Baset, Praha 2002;

Webové stránky:

3. Autor: Táňa Zajícová | Publikováno: 15.5.2007 | Rubrika: Islám

<http://www.eurabia.cz/Articles/920-islam-krestanstvi-a-demokracie.aspx>

4. autor: Zdeněk Müller, spolupracovník BBC ve Francii, zveřejněno 14.2.2004_

http://www.bbc.co.uk/czech/indepth/story/2004/02/040214_hoos_scarfs.shtml, 29.4.10

5. Autor/ i: TK, 4. 2. 2010 22:11

<http://zahranicni.ihned.cz/c1-40351010-zavoje-zakazali-ted-se-prou-o-hidzab-francii-pobourila-politicka-v-satku> , 29.4.2010

6. autor: Milan Valach, Muslimský šátek a přetrvávající otazníky, Britské listy, říjen 2004

www.blisty.cz/2004/9/23/art19860.html

7., Autor/ i: Jiří Sládek, 1.12.2009 10:04

<http://zahranicni.ihned.cz/c1-39268190-chteji-minarety-ramadan-a-satky-evropa-ale-ztraci-chut-ustupovat> , 29.4.10

8. <http://aktualne.centrum.cz/domaci/spolecnost/clanek.phtml?id=626040>, 20.4.10

9. <http://www.2hijab.com/how-to-wear-hijab.asp>

10. <http://www.novinky.cz/cestovani/144579-nocni-zivot-istanbulu-romanticke-krizovatky-evropy-a-asie.html>

11. <http://www.novinky.cz/cestovani/144579-nocni-zivot-istanbulu-romanticke-krizovatky-evropy-a-asie.html>

12. http://cs.wikipedia.org/wiki/Pal%C3%A1c_Topkapi